ثبت: ۲۱۳
اسفند ۱۴۰۰
مسلسل: ۱۸۱۰۹
دوره یازدهم – سال دوم

اظهارنظر کارشناسی درباره:
«طرح حمایت از ورزش و ورزشکاران»

معاونت پژوهش‌های اجتماعی و فرهنگی
دفتر: مطالعات فرهنگی و آموزش

شماره مسلسل: ۱۸۱۰۹ کد موضوعی:۲۷۰	مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی	شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: اظهارنظر کارشناسی درباره: «طرح حمایت از ورزش و ورزشکاران»

نام دفتر: مطالعات فرهنگی و آموزش (گروه ورزش، میراث فرهنگی و گردشگری)

تهیه و تدوین‌کنندگان: مهدی مرادی، صادق ستاری‌فرد

مدیر مطالعه: مهدی مرادی

همکاران: میثم رحیمی‌زاده، عطیه السادات حسینی

اظهارنظرکننده: شهاب طلائی شکری

ناظران علمی: موسی بیات، کمیل قیدرلو، مسعود فیاضی

واژه‌های کلیدی:

۱. ورزش مدارس

۲. ورزش همگانی

۳. ورزش حرفه‌ای

۴. ورزش قهرمانی

۵. اماکن و فضاهای ورزشی

۶. کارآفرینی و اشتغال

تاریخ انتشار: ۱۴۰۰/۱۲/۱۵

به‌نام خدا

فهرست مطالب

مقدمه ۳
۱. تصویرکلی طرح ۴
۲. بررسی کلیات طرح ۵
۲-۱. نقاط قوت ۵
۲-۲. نقاط ضعف ۶
۲-۳. جمع‌بندی ارزیابی کلیات طرح ۸
۳. بررسی جزئیات طرح ۹
۳-۱. ورزش مدارس ۹
۳-۲. ورزش همگانی ۱۱
۳-۳. ورزش قهرمانی و حرفه‌ای ۱۲
۳-۴. زیرساخت‌ها، اماکن و تجهیزات ورزشی ۲۳
۳-۵. کارآفرینی و اشتغال ۳۱
پیشنهادها ۳۳

اظهارنظر کارشناسی درباره:
«طرح حمایت از ورزش و ورزشکاران»

گزارش اجرایی ماده (۱۴۲) آیین‌نامه داخلی مجلس درخصوص طرح حمایت از ورزش و ورزشکاران به شماره ثبت ۲۱۳

اقدامات انجام شده

طرح حمایت از ورزش و ورزشکاران وفق ماده (۱۴۲) آیین‌نامه داخلی به مرکز پژوهش‌های مجلس ارجاع شد. مرکز پژوهش‌های مجلس نیز طبق سازوکارهای پیش‌بینی شده در ماده (۱۴۲) آیین‌نامه برای بررسی کارشناسی و اظهارنظر درخصوص مواد طرح، اقدامات زیر را انجام داد:

۱. پس از ارجاع طرح مذکور به مرکز پژوهش‌های مجلس، مکاتبات و نامه‌نگاری‌های لازم با نهادهای ورزشی و غیر ورزشی مرتبط با طرح در راستای ارائه نظر و معرفی نماینده/نمایندگان آن دستگاه صورت گرفت.

۲. براساس حوزه‌های مسئله‌خیز ورزش، مواد طرح در پنج حوزه ورزش مدارس، ورزش همگانی، ورزش قهرمانی – حرفه‌ای، زیرساخت‌ها، اماکن و تجهیزات ورزشی و اشتغال و کارآفرینی تعریف شد و مواد حوزه‌ها مجزا شد.

۳. یک کارگروه اصلی و سه کارگروه فرعی با عنوان‌های ورزش مدارس، ورزش همگانی و ورزش قهرمانی – حرفه‌ای جهت بررسی دقیق‌تر و در راستای نگاه همه‌جانبه طرح تشکیل شد و در مدت ۴۵ روز، ۲۴ جلسه کارشناسی در مرکز پژوهش‌های مجلس برگزار شد.

۴. نمایندگان وزارتخانه‌ها، نهادها و دانشگاه‌های زیر در جلسات حضور داشتند: وزارت ورزش و جوانان، کمیته ملی المپیک، کمیته ملی پارالمپیک، فدراسیون‌های ورزشی منتخب، وزارت آموزش و پرورش، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، وزارت کار، رفاه و امور اجتماعی، نیروهای مسلح، صدا و سیما، شهرداری تهران، دانشگاه تهران، دانشگاه علامه طباطبایی، دانشگاه شهید بهشتی، پژوهشگاه تربیت‌بدنی و علوم ورزشی.

۵. در مرحله بعد براساس مجموعه دیدگاه‌های به‌دست آمده درخصوص نقاط قوت و ضعف احکام ارائه شده در مواد طرح، کارگروه اصلی نسبت به ارزیابی این موارد اقدام کرد. بر این اساس حداقل ۶ پیش‌نویس گزارش کارشناسی درباره طرح «حمایت از ورزش و ورزشکاران» تهیه شده و مبنای تدوین گزارش نهایی کارشناسی قرار گرفت.

۶. در تاریخ ۱۳۹۹/۱۲/۱۷ جلسه‌ای با حضور نمایندگان و کارشناسان دستگاه‌های مختلف در مرکز پژوهش‌ها برگزار شد و آخرین نظرات دستگاه‌های مختلف درباره مواد طرح، مسائل و چالش‌های حوزه ورزش و

راهکارهای متناظر و احکام پیشنهادی اخذ شد.

۷. در این مرحله متن پیش‌نویس نهایی گزارش کارشناسی تدوین و نهایی شد.

۸. به‌منظور بررسی نقاط قوت و ضعف گزارش کارشناسی مرکز پژوهش‌ها در تاریخ ۱۴۰۰/۰۱/۲۳، ۱۴۰۰/۰۱/۳۰ و ۱۴۰۰/۰۲/۰۶ در سه جلسه کارشناسی متن گزارش کارشناسی، استدلال‌های ارائه شده و همچنین پیشنهادهای ارائه شده مجدد بررسی و درنهایت متن نهایی گزارش کارشناسی تدوین شد.

نتایج گزارش

براساس بررسی کارشناسی انجام شده نتایج زیر به‌دست آمد:

۱. درخصوص وجود مسائل و چالش‌ها و همچنین خلأهای قانونیِ حوزه ورزش در میان نهادها و دستگاه‌های مختلف، از نظر کارشناسان و صاحبنظران این حوزه اجماع و اتفاق‌نظر وجود دارد. ازهمین‌رو نیاز به تصویب قانون در اسرع‌وقت احساس شده و مورد تأکید است.

۲. بر همین اساس، کلیات طرح ارائه شده مشروط به رفع ایرادهای همه مواد طرح، از نظر کارشناسی قابل تأیید بوده و طرح در صورت انجام اصلاحات طبق پیش‌نویس پیشنهادی مرکز پژوهش‌ها، ظرفیت لازم برای رفع برخی مسائل و چالش‌ها و همچنین خلأهای قانونی حوزه ورزش را داراست.

۳. انجام اصلاحات در این طرح شرط لازم اثربخشی و کارامدی احکام مندرج در طرح و زمینه‌ساز تحقق اهداف مورد نظر طراحان طرح است که در پیش‌نویس مرکز پژوهش‌ها در انتهای این گزارش آمده است.

۴. مسائل و چالش‌های کلان و مهم پنج حوزه مسئله‌خیز ورزش احصا شد و در راستای حل و برطرف نمودن آنها، راهکارهایی ارائه شد که در کارگروه اصلی و با حضور صاحبنظران منتخب و کارشناسان دفاتر همکار در طرح مذکور، احکام پیشنهادی متناظر با هر راهکار، نگارش و مواد طرح ارائه شود.

۵. یکی از چالش‌های عمده، عنوان طرح بود که با توجه به اینکه ورزش بر مدار ورزشکار استوار است و بدون ورزشکار مفهومی ندارد؛ بنابراین نگارش همزمان هر دو واژه در عنوان طرح موجب بحث و گفتگوهای فراوانی شد که درنهایت عنوان طرح به «حمایت از ورزش» تغییر کرد.

پیشنهاد

با توجه به موارد فوق پیشنهاد می‌شود طرح «حمایت از ورزش و ورزشکاران» در قالب پیش‌نویس پیشنهادی مرکز پژوهش‌ها در اسرع وقت با هدف رفع نقاط ضعف و خلأهای قانونی این حوزه در دستور کار قرار گرفته و پس از تصویب با قید فوریت در دستور کار صحن علنی مجلس قرار گیرد **ویا با رعایت تشریفات قانونی طبق اصل هشتادوپنجم قانون اساسی ازسوی کمیسیون فرهنگی** به تصویب برسد.

مقدمه

امروزه ورزش به ابزاری محوری در تربیت نسل شاداب و عاملی مؤثر برای سلامتی تبدیل شده و از آن به‌عنوان یکی از ضروریات زندگی یاد می‌شود. گذشته از آثار بهداشتی، فرهنگی و اجتماعی، ورزش از نظر ملی و سیاسی نیز جایگاهی پُر اهمیت دارد؛ تا آنجا که بسیاری از کشورها، برنامه‌ها و سیاست‌های ویژه‌ای برای آن ترسیم کرده‌اند که ورزش کشورمان نیز از این قاعده مستثنا نیست. ازسوی دیگر، احصای چالش‌ها و مسائل حوزه ورزش و ارائه راهکارهای سیاستی و اجرایی کمک شایانی به ترویج و توسعه ورزش می‌نماید مهم‌ترین این مسائل عبارتند از: گران شدن ورزش و تبدیل شدن آن به کالای لوکس؛ تغییر ذائقه مردم به تماشاکردن ورزش به‌جای ورزش کردن و تغییر سبک زندگی به‌سوی کم‌تحرکی؛ کمبود سرانه اماکن و فضاهای ورزشی؛ سهم ناچیز ورزش در GDP؛ بی‌توجهی و سرمایه‌گذاری نکردن در توسعه و حمایت از تولید کالا و تجهیزات ورزشی؛ فقدان برنامه جهت سرمایه‌گذاری در ورزش پایه و مدیریت استعدادهای ورزشی جهت انتقال مربی و ورزشکار و ارزآوری این طریق؛ توزیع نامناسب و ایجاد نابرابری در توسعه اماکن ورزشی از حیث اماکن شهری و روستایی، بانوان و آقایان، سرپوشیده و روباز؛ توزیع نامتوزان اعتبارات درحوزه‌های ورزش مدارس، ورزش همگانی، ورزش قهرمانی و ورزش حرفه‌ای؛ فضای ناسالم فرهنگی در فضاها و اماکن ورزشی و بی‌رغبتی، عدم تمایل و نگرانی خانواده‌ها جهت حضور فرزندان در برنامه‌های ورزشی؛ ضعف بُعد نظارتی و فقدان نظام ارزشیابی بر عملکرد باشگاه‌های خرد و محله‌محور؛ نابسامانی ورزش حرفه‌ای کشور از حیث فقدان روش‌های کسب درآمدهای پایدار، عدم نظارت بر عملکرد مالی و فرهنگی باشگاه‌ها، عدم شفافیت مالی و اقتصادی؛ افول جایگاه دیپلماسی ورزش کشور در حوزه قهرمانی و حرفه‌ای؛ نبود نظام شغلی و بیمه‌ای مشخص و پایدار.

همچنین خلأهای قانونی درباره ورزش و به‌صورت خاص در حوزه ورزشکاران و برخی از رشته‌های ورزشی و ضرورت تصمیم‌گیری و تصویب قوانین مؤثر و کارامد برای رفع این خلأها مورد اتفاق‌نظر کارشناسان این حوزه است. در همین راستا طرح حمایت از ورزش و ورزشکاران، در جلسه علنی مجلس مورخ ۱۳۹۹/۰۷/۲۷ اعلام وصول گردید و به کمیسیون فرهنگی به‌عنوان کمیسیون اصلی ارجاع شد.

کمیسیون فرهنگی نیز در جلسه مورخ ۱۳۹۹/۰۹/۰۵ که به‌منظور بررسی طرح مزبور تشکیل داد، تصمیم گرفت تا برای بررسی بیشتر طرح، در قالب ماده (۱۴۲) آیین‌نامه داخلی مجلس، موضوع را به کارگروه کارشناسی مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی ارجاع دهد. مرکز پژوهش‌های مجلس نیز طبق سازوکارهای پیش‌بینی شده در ماده (۱۴۲) آیین‌نامه داخلی مجلس برای بررسی کارشناسی و اظهارنظر درخصوص مواد طرح، اقداماتی را در قالب متن پیش‌نویس انجام و درنتیجه آن، اصلاحاتی را پیشنهاد داده است. گزارش حاضر ابعاد مختلف طرح را بررسی کرده و دربردارنده نظر کارشناسی مرکز پژوهش‌های مجلس درباره این طرح است.

۱. تصویرکلی طرح

طرح حمایت از ورزش و ورزشکاران مشتمل بر ۳۷ ماده است که مواد (۲) تا (۵)، مواد (۷) و (۸)، مواد (۱۱) تا (۲۸)، مواد (۳۱) تا (۳۷) در راستای حمایت از ورزش و مواد (۱)، (۶)، (۹)، (۱۰)، (۲۹) و (۳۰) درخصوص حمایت از ورزشکاران است. ازسوی دیگر، مواد (۱)، (۱۰)، (۱۴)، (۲۱)، (۲۲)، (۲۴)، (۲۵)، (۳۳) و (۳۶) درباره حمایت مستقیم وزارت ورزش و جوانان از ورزش و ورزشکاران و مواد (۲) تا (۸)، مواد (۱۱) تا (۱۳)، مواد (۱۵) تا (۲۰)، ماده (۲۳)، مواد (۲۶) تا (۳۲)، ماده (۳۴)، ماده (۳۵) و ماده (۳۷) درخصوص حمایت سایر دستگاه‌ها و نهادهای غیرورزشی از ورزش و ورزشکاران است.

همچنین هیچ‌گونه دسته‌بندی محتوایی درباره مواد طرح انجام نشده است و موادی تحت عنوان مقدمه، تعاریف و یا هدف طرح بیان نشده است.

همان‌طور که تصویر کلی مفاد طرح نشان می‌دهد، طرح به موضوعاتی پرداخته است که علاوه‌بر موضوع کلان ورزش و حمایت از آن، تلاش دارد که از ورزشکاران نیز حمایت ویژه و مستقیمی ارائه دهد.

بررسی ۳۷ ماده طرح و تقسیم‌بندی محتوایی آن به‌صورتی است که مواد (۲۴)، (۳۳) و (۳۵) درباره حمایت از ورزش مدارس، مواد (۱۷) و (۲۰) درخصوص حمایت از ورزش همگانی، مواد (۱)، (۲)، (۶)، (۷)، (۱۰)، (۱۳)، (۲۱)، (۲۲)، (۲۵)، (۲۷)، (۲۸)، (۲۹)، (۳۰)، (۳۱) و (۳۴) در راستای حمایت از ورزش قهرمانی – حرفه‌ای، مواد (۳)، (۴)، (۵)، (۸)، (۱۱)، (۱۲)، (۱۴)، (۱۵)، (۱۶)، (۱۸)، (۱۹)، (۲۶)، (۳۲)، (۳۶) و (۳۷) درباره حمایت از زیرساخت‌ها، اماکن و تجهیزات ورزشی و مواد (۹) و (۲۳) نیز درخصوص حمایت از کارآفرینی و اشتغال در ورزش است.

براساس بررسی‌های انجام شده و با توجه به محتوای مواد طرح و همچنین نقطه‌نظرات کارشناسان، ذی‌نفعان، ذی‌نقشان، ذی‌ربطان و فعالان حوزه ورزش، موارد زیر به‌عنوان مهم‌ترین مسائل، چالش‌ها و خلأهای مرتبط با موضوع ورزش در حوزه‌های مسئله‌خیز پنج‌گانه ورزش استخراج شده است:

۱. ورزش مدارس

- کمبود زیرساخت‌ها، اماکن و تجهیزات ورزشی
- نامشخص بودن رشته‌های فردی و جمعی هر پایه

۲. ورزش همگانی

- نبود سیستم تعرفه‌گذاری ارائه خدمات ورزشی
- کمبود زیرساخت‌ها، اماکن و تجهیزات ورزشی
- نبود مشوق‌های حمایتی و ورزشی ارزان، آسان و در دسترس
- مشارکت حداقلی دستگاه‌ها و مؤسسات ذی‌ربط و ذی‌نقش

۳. ورزش قهرمانی و حرفه‌ای

- نبود نظام شغلی و بیمه‌ای مشخص و پایدار
- نظارت حداقلی بر حوزه‌های مختلف ورزش قهرمانی
- ضعف در مشوق‌های حمایتی مادی همچون اشتغال، مسکن و ... و معنوی همچون عضویت در مجمع عمومی فدراسیون مربوطه
- نداشتن کرسی‌های ورزشی بین‌المللی مؤثر
- مواجهه ورزشکاران ایرانی با نمایندگان رژیم اشغالگر قدس در رویدادهای المپیک، پارالمپیک و جهانی
- ضعف در فرایند استعدادیابی
- نبود بستر و زیرساخت‌های حداقلی به‌منظور واگذاری باشگاه‌ها
- نبود سازوکارهای لازم جهت اجرایی شدن شیوه‌های درآمدزایی پایدار
- عدم تمایل بخش خصوصی جهت سرمایه‌گذاری در ورزش

۴. زیرساخت‌ها و اماکن ورزشی

- ضعف در ساخت و ساز مبتنی‌بر آمایش سرزمین – رشته
- کمبود اماکن و فضاهای ورزشی

۵. اشتغال و کارآفرینی

- ضعف در اشتغال قهرمانان و پیشکسوتان ورزش
- ضعف در ایجاد و ترویج کسب‌وکارهای ورزشی

طرح ارائه شده تلاش کرده است تا بخشی از این مسائل و چالش‌ها را از طریق ارائه سازوکارهای قانونی برطرف سازد. لذا، نظر به‌وجود این مسائل و چالش‌ها، ضرورت مداخله و قانونگذاری در این حوزه احساس می‌شود، از این حیث طرح تلاش کرده تا با در نظر داشتن این مسائل و چالش‌ها، راه‌حل‌های مناسبی برای آنها ارائه نماید. با این‌حال، کلیات و جزئیات طرح مذکور دارای نقاط قوت و ضعف است که براساس جلسات متعدد کارشناسی برگزار شده در مرکز پژوهش‌های مجلس، گفتگو با صاحبنظران، ذی‌نفعان و نظرخواهی از دستگاه‌های اجرایی در این گزارش منعکس شده است.

۲. بررسی کلیات طرح

۲-۱. نقاط قوت

۲-۱-۱. توجه به مسائل و چالش‌های مهم حوزه ورزش

مهم‌ترین نقطه قوت طرح، تمرکز بر مسائل و چالش‌های پیش‌روی ورزش و ورزشکاران و تلاش برای

حل آنهاست. درنتیجه طرح از جهت مسئله‌شناسی دارای رویکردی قابل دفاع بوده و جنبه‌هایی از مسائل پیش‌روی ورزش را مد نظر قرار داده است.

۲-۱-۲. حمایت ویژه از ورزش در بخش زیرساخت‌ها، اماکن و تجهیزات ورزشی

ورزش از یک منظر به‌صورت کلی به دو حوزه کلان نرم‌افزاری و سخت‌افزاری تقسیم می‌شود که در حوزه نرم‌افزاری غالباً مشتمل بر مؤلفه‌های ورزش ازجمله مدارس، همگانی، قهرمانی، حرفه‌ای و ... است و حوزه سخت‌افزاری نیز مرتبط با اماکن و فضاهای ورزشی، لوازم و تجهیزات، منابع و قوانین و مقررات و ... است. در طرح فوق‌الذکر، به موضوع زیرساخت‌ها، اماکن و تجهیزات ورزشی تقریباً فراتر از هر حوزه دیگری در ورزش توجه شده است.

۳-۱-۲. توجه ویژه به حمایت همه‌جانبه از ورزشکاران

ویژگی دیگر طرح حاضر، حمایت همه‌جانبه از ورزشکاران به‌عنوان عنصر اصلی و مهم ورزش است زیرا محتوای مواد نشانگر آن است که به موضوعات نظام بیمه‌ای، نظام مالیاتی، نظام وظیفه و حمایت‌های دیگر که در قانون سرباز قهرمان تعریف نشده است، می‌پردازد.

۴-۱-۲. حمایت ویژه از ورزش از طریق سرمایه‌گذاری در ورزش

یکی از ویژگی‌های طرح مذکور این است که مواد متعددی برای مشارکت بخش‌های مختلف به‌ویژه بخش خصوصی را جهت سرمایه‌گذاری در امر ورزش ارائه داده است و جدای از آن، مشوق‌های مناسب و هدفمندی را در این راستا بیان کرده است.

۲-۲. نقاط ضعف

۱-۲-۲. کم‌توجهی به ساختارها و قواعد حاکم بر نگارش طرح

غالب مواد این طرح به شیوه لایحه نگارش شده است و برای دولت بار مالی فزاینده‌ای ایجاد می‌کند و همین امر موجب شده که ۳۵ ماده از ۳۷ ماده رد شود. به‌نظر می‌رسد که اصول حاکم بر نگارش طرح رعایت نشده است و علی‌رغم قابل دفاع بودن بحث حمایت از ورزش و ورزشکاران ولی محتوای نگارش به لحاظ ساختار و قواعد قابلیت دفاع ندارد.

۲-۲-۲. ضعف در مقوله کارآفرینی و اشتغال در ورزش

یکی از مسائل کلان کشور در شرایط کنونی مسئله اشتغال و کارآفرینی است. ورزش ظرفیت فوق‌العاده‌ای برای کسب‌وکار و کارآفرینی دارد و به‌عنوان مثال در ۲۵ هزار و ۷۸۲ باشگاه مجوزدار سراسر کشور که کسب‌وکار خرد قلمداد می‌شود، حدود ۱۵۰ هزار نفر به‌عنوان مربی (زن و مرد) مشغول به‌کار هستند و

نزدیک به ۲۵۰ تا ۳۰۰ هزار نفر پرسنل فعالیت دارد.[۱] در طرح مذکور به مقوله کارآفرینی و اشتغال و به‌صورت کلی کسب‌وکارهای ورزشی در حوزه تولیدات و ارائه خدمت متنوع و کالاها، تجهیزات و لوازم ورزشی، پرداخته نشده است و مواد نگارش شده قابل دفاع نیستند.

۳-۲-۲. ضعف در شیوه‌های درآمدزایی در ورزش

یکی از مسائل مهم و عمده و پاشنه آشیل‌های ورزش کشور، موضوع درآمدزایی و شیوه‌های درآمدزایی پایدار است. ازسوی دیگر، ورزش ابعاد و جذابیت‌های متنوعی برای بخش خصوصی و صاحبان سرمایه دارد و از این ظرفیت می‌توان برای رشد و بالندگی ورزش و درآمدزایی حداکثری استفاده کرد. به‌نظر می‌رسد که در طرح مذکور به شیوه‌های درآمدزایی چون برند و فعالیت‌های تجاری، حامیان مالی، حق پخش تلویزیونی، تبلیغات، درآمد روز مسابقه و هواداران و ایجاد ظرفیت برای فعال‌سازی متناسب و مناسب آنها اشاره نشده و موادی ارائه نشده است.

۴-۲-۲. نامشخص بودن نحوه حمایت از ورزشکاران ایرانی در مواجهه با نمایندگان رژیم اشغالگر قدس در مسابقات

ورزشکاران عرصه رقابت‌محور و قهرمانی، در یک بازه ۱۰ تا ۲۰ ساله تلاش می‌کنند که به نفر اول حوزه خود تبدیل شوند و پیراهن مقدس تیم‌های ملی را در عرصه‌های بین‌المللی بر تن نمایند و در عرصه‌های المپیک و جهانی براساس قرعه‌کشی باید هرازگاهی با نمایندگان رژیم اشغالگر قدس رقابت کنند که با توجه به اعتقادات انسانی و ارزش‌های اسلامی از این اقدام جلوگیری می‌کنند و شاید برای یک بار فرصت حضور در المپیک را در عمر ورزشی خود به‌دست آورند و با توجه به شرایط رقابت نمی‌کنند. لذا نحوه حمایت حاکمیت و دولت از این ورزشکاران به‌هیچ وجه تعریف نشده است و حمایت‌های متناسب صورت نمی‌گیرد و در این طرح نیز به این مورد بسیار مهم هیچ‌گونه اشاره‌ای نشده است.

۵-۲-۲. کم‌توجهی و عدم حمایت از ورزش ایران در عرصه بین‌الملل

جدای از امور داخلی ورزش، کشور ایران در عرصه‌های بین‌المللی مشکلات فراوانی دارد همچون مسائل اقتصادی و ارتباط مالی با فدراسیون‌های ورزشی بین‌المللی، کسب میزبانی‌ها، حضور نمایندگان رژیم اشغالگر قدس در رشته‌های صاحب شانس مدال ایران ازجمله کشتی، جودو و ...، عدم اخذ کرسی‌های مؤثر بین‌المللی در عرصه ورزش؛ مجموع این مسائل و چالش‌ها نشان از آن دارد که باید حتماً در راستای برطرف نمودن این موانع و چالش‌ها و حل مسائل، حاکمیت و دولت چاره‌اندیشی ویژه‌ای داشته باشد.

۶-۲-۲. بی‌توجهی به مدیریت استعداد در ورزش

امروزه ارزش و اهمیت مدیریت استعدادهای ورزشی نگرشی نوین و جدید را در علوم ورزشی بالأخص در عرصه ورزش قهرمانی و حرفه‌ای ایجاد نموده که سرمایه‌گذاری در این بخش را در کشورهای پیشرفته

---

۱. گزارش موردی مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی با عنوان «واکاوی وضعیت اقتصادی باشگاه‌های ورزشی در دوران کرونا»، شماره مسلسل ۱۷۸۲۰، ص ۳.

مقرون به‌صرفه نموده است. پشتوانه‌سازی تیم‌های ملی در رشته‌های مختلف ورزشی به‌ویژه در رشته‌های پایه و پرمدال تنها از مسیر تبیین فرایند مدیریت استعداد و نخبه‌گزینی قابل اجرا و امکانپذیر است.

کشف و شناسایی استعدادهای ورزشی و هدایت صحیح و علمی آنان به سمت رشته‌هایی که امکان رشد و پیشرفت آنان را هموارتر می‌سازد، یکی از مهم‌ترین وظایف سازمان‌های ورزشی بالأخص فدراسیون‌هاست. ازاین‌رو می‌طلبد که حاکمیت و دولت توجه ویژه‌ای به این موضوع داشته باشد که در این طرح، چنین مسئله مهمی بیان نشده است.

۲-۲-۷. احتمال ایجاد اختلال در وظایف دستگاه‌های اجرایی

در برخی از مواد طرح تقسیم کارهای صورت‌گرفته درخصوص تکالیف و اختیارات دستگاه‌های اجرایی به‌گونه‌ای است که می‌تواند موجب اختلال در انجام وظایف این دستگاه‌ها شود. به‌خصوص آنکه براساس قوانین و مقررات دیگر تکالیف و اختیارات تعیین شده برای دستگاه‌ها با آنچه در طرح ارائه شده متفاوت است. بنابراین درحالی که اجرای طرح ضرورت اجماع و اتفاق‌نظر دستگاه‌های مختلف اجرایی را نیاز دارد، برخی مواد طرح به این مهم آسیب می‌رساند و طرح را مستعد ایجاد تنش کرده است. درمجموع، در همکاری بین‌بخشی، اگر تمرکز بر هماهنگی و هم‌افزایی باشد قطع به یقین خروجی مثبتی وجود خواهد داشت.

۲-۲-۸. عدم پیش‌بینی ضمانت‌های حقوقی مناسب

ویژگی دیگر طرح حاضر در نظر نگرفتن ضمانت‌های اجرایی مناسب برای مفاد پیشنهادی است. فارغ از کیفیت ابزارهای سیاستی مورد استفاده در متن طرح، طراحان تلاش نکرده‌اند تا ضمانت‌های لازم را برای اجرای مواد پیشنهادی طرح در نظر گیرند.

۲-۳. جمع‌بندی ارزیابی کلیات طرح

براساس بررسی کارشناسی انجام شده نتایج زیر به‌دست آمد:

درخصوص وجود مسائل و چالش‌ها و همچنین خلأهای قانونیِ حوزه ورزش در میان نهادها و دستگاه‌های مختلف، از نظر کارشناسان و صاحبنظران این حوزه اجماع و اتفاق نظر وجود دارد. ازهمین‌رو نیاز به تصویب قانون در اسرع وقت احساس شده و مورد تأکید است.

بر همین اساس، کلیات طرح ارائه شده مشروط به رفع ایرادهای همه مواد طرح، از نظر کارشناسی قابل تأیید بوده و طرح درصورت انجام اصلاحات طبق پیش‌نویس پیشنهادی مرکز پژوهش‌ها، ظرفیت لازم برای رفع برخی مسائل و چالش‌ها و همچنین خلأهای قانونی حوزه ورزش را داراست.

مسائل و چالش‌های کلان و مهم پنج حوزه مسئله‌خیز ورزش احصا شد و در راستای حل و برطرف نمودن آنها، راهکارهایی ارائه شد که در کارگروه اصلی و با حضور صاحبنظران منتخب و کارشناسان دفاتر همکار در طرح مذکور، احکام پیشنهادی متناظر با هر راهکار نگارش و مواد طرح ارائه شود.

یکی از چالش‌های عمده، عنوان طرح بود که با توجه به اینکه ورزش بر مدار ورزشکار استوار است و بدون ورزشکار مفهومی ندارد، بنابراین نگارش همزمان هر دو واژه در عنوان طرح موجب بحث و گفتگوهای فراوانی شد که درنهایت عنوان طرح به «حمایت از ورزش» تغییر کرد.

با توجه به نقاط قوت و ضعف طرح، کلیات آن مشروط به رفع اشکالات عدیده بیان شده، از نظر کارشناسی قابل تأیید خواهد بود.

۳. بررسی جزئیات طرح

پس از بیان دیدگاه کارشناسی درخصوص کلیات طرح، ضرورت دارد تا هریک از مواد طرح حاضر به‌صورت جزئی و موردی نیز مورد بررسی قرار گرفته و درباره آن نظر کارشناسی ارائه شود. در این گزارش، چون ۳۷ ماده طرح از نظر کارشناسی دارای نقاط ضعف عمده بوده و نیازمند اصلاح و یا تغییر است مورد بررسی قرار گرفت. شایان ذکر است که مواد طرح به‌ترتیب دسته‌بندی موضوعی مورد بررسی قرار می‌گیرند.

۱-۳. ورزش مدارس

ماده (۲۴) *- به وزارت ورزش اجازه داده می‌شود تا ۱۰ درصد از درآمد مدارس ورزشی مستقر در تهران را در هرسال وصول و صرف تأمین هزینه حضور افراد بی‌بضاعت معرفی شده توسط کمیته امداد در شهرستان‌ها، در مدارس ورزشی شهری و روستایی گردد.*

- **نظر کارشناسی:**

- اخذ مالیات توسط وزارت ورزش و جوانان مغایر بند «۱۰» اصل سوم قانون اساسی از حیث نقض نظام اداری صحیح است.

- با عنایت به مکفی بودن تعیین سقف این مالیات در قانون، عملاً تعیین نرخ و درصد دقیق مالیات مذکور به وزارت ورزش و جوانان تفویض شده است که مغایر اصول پنجاه‌ویکم و هشتادوپنجم قانون اساسی است.

- با توجه به عدم پیش‌بینی ضرورت رعایت نظامات مربوط به تجمیع همه درآمدهای عمومی در خزانه کل کشور و انجام پرداخت‌ها در چارچوب ارقام مصوب در بودجه سالیانه در این ماده، حکم مذکور مغایر اصل پنجاه‌وسوم قانون اساسی به‌نظر می‌رسد.

بنابراین با توجه به مواد فوق‌الذکر، این ماده رد می‌شود.

ماده (۳۳) *- به وزارت ورزش و امور جوانان اجازه داده می‌شود تا در راستای صرفه‌جویی و غلبه بر مشکل کمبود زمین به ویژه در کلان‌شهرها، اماکن ورزشی خود را در محوطه مدارس و محیط‌های آموزشی احداث نماید. این فضاها در ساعت آموزشی در اختیار مدرسه و در ساعت غیرآموزشی در اختیار وزارت ورزش قرار می‌گیرد تا امکان استفاده عموم مردم فراهم شود. آیین‌نامه این ماده حداکثر ظرف مدت دو ماه بعد از ابلاغ این قانون توسط وزارت ورزش و جوانان و با همکاری وزارت آموزش و پرورش تهیه و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.*

- **نظر کارشناسی:**

این ماده با انجام اصلاحات و الحاقات و به طریق زیر مورد تأیید است:

«وزارت ورزش و جوانان، شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور و سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس کشور و سایر دستگاه‌های اجرایی که به احداث و توسعه اماکن ورزشی مبادرت دارند، مکلفند نسبت به احداث، بهینه‌سازی و مناسب‌سازی فضای آزاد و حیاط مدارس به‌عنوان زیرساخت ورزشی ایمن با اولویت فضای ورزشی سرپوشیده با رعایت ضوابط و استانداردهای ورزشی مصوب آموزش و پرورش اقدام کنند. تعیین مدارس هدف موضوع این حکم با شورای آموزش و پرورش منطقه است.

تبصره «۱»ـ احداث مکان و فضای ورزشی سرپوشیده در حیاط مدارس موضوع این حکم بدون محدودیت‌های کمیسیون ماده (۱۰۰) قانون شهرداری‌ها درخصوص متراژ مستحدثات مربوطه با رعایت اصول فنی و بهداشتی انجام می‌شود.

تبصره «۲»- مالکیت و مدیریت مستحدثات موضوع این ماده متعلق به وزارت آموزش و پرورش بوده و کلیه منابع حاصل از ارائه خدمات و اجاره اماکن ورزشی ایجاد شده در فضای آزاد و حیاط مدارس در ساعات غیرآموزشی به نسبت ۲۰ درصد سهم وزارت آموزش و پرورش و ۸۰ درصد دیگر سهم دستگاه مشارکت‌کننده خواهد بود».

پس از بررسی‌های متعدد درخصوص این ماده و بحث‌های کارشناسی و با توجه به چالش‌ها و موانع قانونی پیش‌رو، محتوای ماده (۳۳) با ماده (۳۵) طرح اعلام وصول شده ادغام شد و تبدیل به ماده (۱) پیش‌نویس پیشنهادی طرح شد.

ماده (۳۵)*- وزارت آموزش و پرورش مکلف است در ساخت فضاهای آموزشی، حداقل فضاهای ورزشی مورد نیاز را نیز احداث نماید.*

- **نظر کارشناسی:**

- کلیه فعالیت‌های عمرانی و ساخت و سازهای وزارت آموزش و پرورش توسط سازمان نوسازی، توسعه

و تجهیز مدارس کشور صورت می‌گیرد.

- براساس محتوای برنامه زیرنظام تأمین فضا، تجهیزات و فناوری که در سند تحول بنیادین وزارت آموزش و پرورش درج شده است ساخت و ساز فضاهای آموزشی و تربیتی منطبق بر استانداردها احداث می‌شوند و سازه ورزشی نیز ایجاد می‌شود و با توجه به متراژ و زیربنا تیپ‌بندی می‌شوند. سالن‌های ورزشی سرپوشیده طبق این مصوبه مشتمل بر ۵ تیپ است به نحوی که تیپ اول ۱۰۵۶ مترمربع، تیپ دوم ۶۰۸ مترمربع، تیپ سوم ۴۲۰ مترمربع، تیپ چهارم ۳۷۵ مترمربع (مدارس متوسطه) و ۲۴۰ مترمربع (مدارس ابتدایی) و تیپ پنجم ۱۸۰ مترمربع می‌باشد.

بنابراین ماده (۳۵) با اندکی اصلاحات و با ادغام با ماده (۳۳) طرح اعلام وصول شده به‌عنوان ماده (۱) پیش‌نویس پیشنهادی طرح ارائه می‌شود.

« سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس کشور مکلف است در احداث، تکمیل، تجهیز و نوسازی و بهسازی فضاهای آموزشی کشور نسبت به رعایت ضوابط و استانداردهای ورزشی مقرر در زیرنظام تأمین فضا، تجهیزات و فناوری و حسب مورد، مقررات شورای‌عالی آموزش و پرورش که ظرف مدت ۶ ماه به تصویب می‌رسند، اقدام نماید به‌گونه‌ای که همه مدارس مستحدثه مطابق ضوابط مزبور دارای فضای ورزشی مناسب باشند.».

۲-۳. ورزش همگانی

ماده (۱۷)- *ده درصد از عوارض آلایندگی متعلقه هر شهرستان سهم روستاها قبل از توزیع بین دهیاری‌های شهرستان در اختیار اداره تربیت‌بدنی شهرستان قرار می‌گیرد تا در جهت تکمیل طرح‌های عمرانی ورزشی روستایی شهرستان مورد استفاده قرار گیرد. شهرداری‌ها نیز مکلفند حداقل ده درصد از این نوع عوارض را زیرنظر اداره ورزش و جوانان شهرستان در تکمیل و احداث فضاهای ورزشی متعلق به خود مصرف نمایند.*

- **نظر کارشناسی:**

- عوارض آلایندگی به استناد بند «ب» ماده (۶) قانون برنامه ششم توسعه و تبصره «۱» ماده (۳۸) قانون مالیات بر ارزش‌افزوده مصوب سال ۱۳۸۷ با اصلاحات و الحاقات بعدی، به‌عنوان یکی از منابع درآمدی دهیاری‌ها محسوب می‌شود که برای انجام وظایف قانونی توسط دهیاری‌ها هزینه می‌شود. حال اگر بخشی از این درآمدها همان‌گونه که در ماده (۱۷) طرح پیشنهادی مطرح شده، از دهیاری‌ها گرفته شود، ممکن است موجب تضعیف دهیاری‌ها در انجام وظایف محوله شود. شایان توجه است که طبق بند «۲۳» اساسنامه تشکیلات و سازمان دهیاری‌ها مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۱، فراهم نمودن زمینه ایجاد فضاهای ورزشی جزو وظایف ذاتی دهیاری به‌شمار می‌رود. واگذاری این وظیفه به یک نهاد دیگر بدون در نظر گرفتن قوانین مصوب، موجب ایجاد اختلال در انجام آن وظیفه می‌شود. همچنین درحال حاضر فقدان منابع درآمدی پایدار برای دهیاری‌ها و کمبود بودجه این نهاد عمومی غیردولتی ازجمله معضلاتی است

که دهیاری‌ها با آن مواجه هستند.

- براساس ماده (۱۴) اساسنامه تشکیلات و سازمان دهیاری‌ها، کلیه عوارض و درآمدهای دهیاری باید منحصراً به مصرف همان روستا برسد. به‌عبارتی بودجه و اعتبارات دهیاری صرفاً باید در چارچوب شرح وظایف قانونی دهیاری و در محدوده روستا هزینه شود. ازاین‌رو، به‌نظر می‌رسد ماده (۱۷) طرح پیشنهادی مغایر با ماده (۱۴) اساسنامه فوق‌الذکر باشد.

- ضمانت اجرایی وجود ندارد که اداره ورزش و جوانان شهرستان، منابع دریافتی از درآمد دهیاری‌ها را در جهت تکمیل طرح‌های عمرانی ورزشی روستایی شهرستان هزینه کند. اگر اداره مذکور در انجام وظیفه مقرر در طرح پیشنهادی کوتاهی کند، سازوکاری پیش‌بینی نشده است که بر عملکرد اداره ورزش و جوانان شهرستان نظارت شود.

- یکی از مهم‌ترین چالش‌های توسعه روستایی و عشایری، تخلیه روستاها و مهاجرت فزاینده به شهرها در اثر عدم توسعه اقتصادی و گسترش فقر و بیکاری است. از طرفی درحال حاضر عمده فعالیت‌های دهیار به‌عنوان مدیر محلی، در امور کالبدی-عمرانی و خدماتی خلاصه می‌شود و نقش‌آفرینی مناسبی در امور اقتصادی-اجتماعی روستا ندارد. بنابراین ضرورت دارد اعتبارات یا درآمدهای دهیاری‌ها بیشتر به سمت توسعه اقتصادی نواحی روستایی سوق پیدا کند تا امور عمرانی- خدماتی.

بنابراین ماده (۱۷) با توجه به‌دلایل فوق قابلیت پذیرش ندارد.

ماده (۲۰)- *دستگاه‌های اجرایی مشمول ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مکلفند حداقل نیم و حداکثر یک درصد از اعتبارات جاری خود بجز فصل‌های حقوق و دستمزد را با هماهنگی وزارت ورزش و امور جوانان و ادارات کل تربیت‌بدنی جهت توسعه ورزش‌های قهرمانی و همگانی و زیرساخت‌های ورزشی هزینه نمایند.*

- **نظر کارشناسی:**

الزام همه دستگاه‌ها و نهادهای مشمول ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مبنی‌بر هزینه بخشی از اعتبارات جاریشان در مسیر توسعه ورزش قهرمانی و همگانی و تجهیز زیرساخت‌های ورزشی بدون توجه به فلسفه تأسیس و قلمرو صلاحیت هریک از این نهادها، مغایر نظام اداری صحیح و بند «۱۰» اصل سوم قانون اساسی است.

۳-۳. ورزش قهرمانی و حرفه‌ای

ماده (۱)- *به وزارت ورزش و امور جوانان اجازه داده می‌شود تا از محل اعتبارات جاری و در اختیار وزارتخانه، برمبنای حداقل حقوق و دستمزد، حق بیمه سهم کارفرمای ورزشکاران دارای مدال المپیک، پارالمپیک، بازی‌های آسیایی و مسابقات آسیایی و جهانی در رشته‌های مختلف ورزشی را که بیکار و یا در بخش‌های غیردولتی و غیرعمومی شاغل هستند پرداخت نماید.*

- **نظر کارشناسی:**

- اجرای این ماده منجر به افزایش هزینه‌های عمومی دولت می‌شود و محل ذکر شده در متن ماده «اعتبارات جاری و در اختیار وزارتخانه» منبع جدیدی برای جبران هزینه‌های ناشی از اجرای این ماده تلقی نمی‌شود لذا مغایر با اصل هفتادوپنجم قانون اساسی به‌نظر می‌رسد.

- منطق پرداخت حق بیمه ورزشکاران شاغل در بخش‌های غیردولتی و غیرعمومی توسط دولت به‌نظر می‌رسد غیرقابل پذیرش است و مغایر بند «۱۰» اصل سوم قانون اساسی از جهت عدم رعایت نظام اداری صحیح است.

ماده (۲)- *سازمان مالیاتی کشور مکلف است آن بخش از هزینه‌های تبلیغاتی اشخاص حقیقی و حقوقی را به‌عنوان هزینه‌های قابل‌قبول مالیاتی بپذیرد که حداقل ۲۰ درصد آن از طریق قرارداد با تیم‌ها و باشگاه‌های ورزشی و به‌صورت تبلیغ بر روی لباس ورزشکاران و یا در زمین‌ها و یا سالن‌های ورزشی انجام شده و مورد تأیید ادارات کل ورزش استان‌ها قرار گرفته باشد.*

- **نظر کارشناسی:**

ماده‌های (۲)، (۷) و (۲۳) این طرح درخصوص مالیات‌های مرتبط با فعالیت‌های ورزشی تکالیفی را مقرر کرده است. درخصوص این مواد دو نکته اصلی شایان ذکر است:

- یکی از مشکلات نظام مالیاتی کنونی، این است که احکام مالیاتی در قوانین متفرقه آمده است که منجر به سردرگمی مؤدیان و پیچیدگی نظام مالیاتی می‌شود. به همین دلیل پیشنهاد می‌شود با توجه به لزوم تنقیح قوانین، تمامی احکام مالیاتی به‌صورت منسجم در داخل قوانین مالیاتی اصلی (قانون مالیات‌های مستقیم و قانون مالیات بر ارزش‌افزوده) مد نظر قرار بگیرند و این مواد از این طرح به‌طور کلی حذف شود و بحثی از مالیات ورزشکاران در این طرح صورت نگیرد.

- رویه مناسب قانونگذاری مالیاتی این است که با توجه به اینکه کشور در شرایط خاصی قرار دارد و میزان کسری بودجه در سال‌های اخیر افزایش یافته و نیاز به درآمدهای مالیاتی بیش از پیش احساس می‌شود، معافیت‌های غیرهدفمند حذف گردد و معافیت‌ها به‌صورت محدود، هدفمند، مشروط و موقت قرار داده شود. با توجه به این منطق درخصوص این ۳ ماده اظهارنظر می‌شود و درخصوص ماده (۲) می‌توان اظهار داشت: منوط کردن پذیرش هزینه‌های قابل‌قبول تبلیغاتی به انعقاد قرارداد با تیم‌ها و باشگاه‌های ورزشی منجر به ایجاد مشکلات عدیده‌ای برای مؤدیان خواهد شد، زیرا بسیاری از اشخاص حقیقی و حقوقی نیاز و منطقی برای تبلیغ برای باشگاه‌های ورزشی ندارند و عملاً نمی‌توانند از مزیت این ماده و هزینه‌های قابل‌قبول استفاده کنند.

این ماده به‌دلایل اقتصادی فوق و همچنین دلایل حقوقی ذیل، رد می‌شود.

- عدم تعیین سنجه شناسایی مصادیق تیم‌ها و باشگاه‌های تصریح شده در این ماده منجر به ابهام در اجرای مفاد این حکم می‌شود.

- قرارداد با تیم‌ها و باشگاه‌ها نمی‌تواند الزاماً همه مصادیق تصریح شده در این ماده ازجمله تبلیغ در زمین‌ها یا سالن‌های ورزشی را پوشش دهد، زیرا این سالن‌ها و زمین‌ها نوعاً متعلق به یک تیم یا باشگاه خاص نیستند، لذا برای انجام تبلیغات محیطی در آنها قرارداد با تیم‌ها و باشگاه‌ها وافی به مقصود نیست.

- باید توجه داشت که تبلیغ روی لباس یک تیم و یا محیط زمین یا سالن محل برگزاری یک مسابقه، زمانی واقعاً تبلیغ محسوب می‌شود و برای شرکت‌ها و مجموعه‌های تجاری جذابیت دارد که فعالیت ورزشی مذکور با پوشش رسانه‌ای یا حمایت شبکه هواداری همراه باشد. با این وصف تعداد فرصت‌های تبلیغاتی شرکت‌ها و مجموعه‌های اقتصادی در فضای ورزشی کشور ما بسیار محدود خواهد بود، لذا منحصر نمودن پذیرش هر نوع هزینه قابل‌قبول مالیاتی به صرف شدن ۲۰ درصد آن در زمینه تبلیغات روی پیراهن یا محیط پیرامونی زمین مسابقه و ... عملاً باعث می‌شود پذیرش بسیاری از هزینه‌های قابل‌قبول واقعی مالیاتی با مانع و مشکل جدی مواجه شود که از این حیث حکم این ماده را باید مغایر بند «۱۰» اصل سوم قانون اساسی از جهت عدم رعایت نظامات اداری صحیح در نظر گرفت.

ماده (۶) *– در صورت وجود متقاضی و با موافقت ستاد مشترک نیروهای مسلح حداقل ده درصد از امریه‌های اختصاص داده شده به دستگاه‌های اجرایی به ورزشکاران دارای مدال‌های مسابقات بین‌المللی و ملی اختصاص داده می‌شود.*

- **نظر کارشناسی:**

فلسفه اعطای امریه به دستگاه‌های اجرایی استفاده از نیروهای وظیفه در حوزه‌های تخصصی ایشان در دستگاه‌ها و نهادهای دولتی و عمومی می‌باشد حال آنکه سیاق این ماده نشان می‌دهد سهمیه حداقل ۱۰ درصدی اختصاص داده شده از امریه‌های دستگاه‌های اجرایی به ورزشکاران، اختصاصی برای به‌کارگیری ایشان در حوزه تخصصی‌شان یعنی ورزش قهرمانی ندارد، بلکه به‌نحو کلی و مطلق اجازه داده شده است که حداقل ۱۰ درصد سهمیه امریه دستگاه‌ها به این ورزشکاران و قهرمانان اختصاص داده شود که از این حیث به‌دلیل عدم مطابقت با نظام اداری صحیح، مغایر بند «۱۰» اصل سوم قانون اساسی به‌نظر می‌رسد.

ماده (۷) *– هزینه‌های ورزشی اشخاص حقیقی و حقوقی تا یک درصد مشخص بسته به نوع فعالیت و براساس آیین‌نامه‌ای که توسط وزارت ورزش و امور جوانان و با همکاری وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه شده و به تصویب هیئت دولت می‌رسد، به‌عنوان هزینه‌های قابل‌قبول مالیاتی پذیرفته می‌شود.*

- **نظر کارشناسی:**

- این مسئله نیز علاوه‌بر اینکه لازم است در قانون مالیات‌های مستقیم تعیین تکلیف گردد، به‌دلیل اینکه تعیین درصد مشخص هزینه قابل‌قبول را به آیین‌نامه سپرده است از منظر قانون اساسی دارای اشکال خواهد بود (طبق اصل پنجاه‌ویکم قانون اساسی، هیچ نوع مالیاتی وضع نمی‌شود مگر به موجب قانون. موارد معافیت و بخشودگی و تخفیف مالیاتی به موجب قانون مشخص می‌شود).

- چون از درآمد مالیاتی دولت می‌کاهد مخالف اصل هفتادوپنجم قانون اساسی خواهد بود.

- طبق بند «الف» ماده (۶) قانون برنامه پنج‌ساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، برقراری هرگونه تخفیف، ترجیح یا معافیت مالیاتی جدید طی سال‌های اجرای قانون برنامه ممنوع است و بر این اساس، تصویب این ماده، خلاف قانون برنامه پنج‌ساله ششم توسعه خواهد بود.

- عدم تعیین سقف و کف هزینه‌های قابل‌قبول ورزشی و واگذاری مطلق صلاحیت آیین‌نامه‌نویسی درخصوص آن به هیئت دولت، عملاً به منزله تفویض صلاحیت قانون‌نویسی به هیئت دولت تلقی می‌شود و از این حیث مغایر اصل هشتادوپنجم قانون اساسی است.

ماده (۱۰)- *به وزارت ورزش و امور جوانان اجازه داده می‌شود تا ۵ درصد از درآمد ورزشکاران ایرانی در رشته‌های مختلف ورزشی را براساس قراردادهای منعقده ورزشکاران با باشگاه‌های ورزشی تهرانی را به‌عنوان درآمد اختصاصی وصول و پس از واریز به حساب خزانه در جهت پرداخت بخشی از حقوق و مستمری ورزشکاران معسر و حق بیمه مربیان بیکار ناشی از شرایط اضطراری مورد استفاده قرار دهد.*

- **نظر کارشناسی:**

حکم موضوع این ماده ماهیتاً وضع و اخذ مالیات و تعیین محل هزینه‌کرد منابع حاصل از آن توسط وزارت ورزش و جوانان می‌باشد. این درحالی است که :

- اولاً اصول قانون‌نویسی صحیح موضوع بند «۹» سیاست‌های کلی قانونگذاری، اقتضا دارد حکم موضوع این ماده در قالب اصلاح و تکمیل قانون مالیات‌های مستقیم پیشنهاد و تصویب شود.

- ثانیاً نهاد صالح جهت اخذ هرگونه مالیات، سازمان مالیاتی می‌باشد و واگذاری این صلاحیت به سایر نهادها مغایر نظام اداری صحیح و درنتیجه نقض بند «۱۰» اصل سوم قانون اساسی است.

ماده (۱۳) *- وزارت راه و شهرسازی مکلف است کاربری‌های ورزشی غیردولتی را تملک و به‌صورت رایگان در اختیار وزارت ورزش و امور جوانان قرار داده و یا برای جذب سرمایه‌گذاری‌های ورزشی به‌صورت مزایده در اختیار بخش خصوصی قرار دهد.*

وزارت ورزش و امور جوانان مکلف است با استفاده از زمین‌های دولتی در اختیار و یا تملک زمین‌های غیردولتی با استفاده از اعتبارات موجود و در قالب طرح‌های مصوب و پس از اخذ مجوزهای لازم از دستگاه‌های ذی‌ربط، نسبت به واگذاری زمین برای انجام سرمایه‌گذاری‌های ورزشی به سرمایه‌گذاران و در قالب مزایده در بین اشخاص صاحب صلاحیت و دارای تمکن مالی سرمایه‌گذاری اقدام نماید.

واگذاری زمین به اشخاص حقیقی و یا حقوقی غیردولتی باید با اخذ ضمانت متناسب و لحاظ فرصت زمانی جهت تکمیل یا پیشرفت فضای ورزشی باشد.

- **نظر کارشناسی:**

- این ماده پیشنهادی به‌خصوص در بند اول با اصل هفتادوپنجم قانون اساسی تطابق ندارد و از آنجایی که به افزایش هزینه عمومی می‌انجامد باید محل تأمین اعتبار به قدر کفایت معین شود.

- تملک کاربری‌های ورزشی غیردولتی و واگذاری آن به وزارت ورزش و جوانان یا بخش خصوصی جزء وظایف اساسنامه‌ای وزارت راه و شهرسازی نیست. وزارت راه و شهرسازی می‌تواند بخشی از اراضی ملی در اختیار خود را به این امر اختصاص دهد.

- الزام وزارت راه و شهرسازی به تملک املاک با کاربری ورزشی غیردولتی بدون پیش‌بینی منابع مالی تأمین بودجه لازم جهت پرداخت هزینه‌های ناشی از این تملک، مغایر اصل هفتادوپنجم قانون اساسی به‌نظر می‌رسد.

ماده (۲۱) *- به وزارت ورزش و امور جوانان اجازه داده می‌شود تا مبلغی معادل ده درصد از هزینه‌های تیم‌داری باشگاه‌های تهرانی حاضر در لیگ‌های کشوری را به‌عنوان عوارض اخذ و کل مبلغ حاصله را به نسبت مساوی بین تیم‌های غیرتهرانی حاضر در همان لیگ توزیع نماید.*

- **نظر کارشناسی:**

- اخذ عوارض توسط وزارت ورزش و جوانان و همچنین توزیع مبلغ حاصله از این محل، مغایر بند «۱۰» اصل سوم قانون اساسی از حیث نقض نظام اداری صحیح است.

- ملاک قراردادن غیرتهرانی بودن تیم‌های دریافت‌کننده این کمک‌ها و نیز تهرانی بودن تیم‌های پرداخت‌کننده این عوارض بدون توجه به سایر مؤلفه‌های مؤثر ازجمله توان و جایگاه اقتصادی و گردش مالی تیم‌های حاضر در لیگ‌های مختلف اعم از تهرانی و غیرتهرانی، عملاً یک تبعیض ناروا و مغایر بند «۹» اصل سوم قانون اساسی به‌نظر می‌رسد.

ماده (۲۲)- *دولت مکلف است با پیش‌بینی در بودجه سالیانه حداقل ۳۰ درصد از درآمدهای حاصل از عوارض بر سیگار و نوشابه‌های قنددار را برای کمک به هزینه‌های جاری و عمرانی ورزش منظور نماید.*

- **نظر کارشناسی:**

- محتوای این ماده با ماده (۶۹) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) و همچنین تبصره ماده (۷۳) قانون برنامه ششم توسعه قرابت نزدیکی دارد.

- در تبصره ماده (۷۳) قانون برنامه ششم توسعه مقرر شد که «۱۰۰ درصد درآمدهای حاصل از اجرای بند «الف»این ماده طی ردیف‌هایی که در بودجه سنواتی مشخص می‌شود در جهت کاهش مصرف دخانیات، پیشگیری و درمان بیماری‌های ناشی از آن، بازتوانی و درمان عوارض حاصله از مصرف آن و توسعه ورزش موضوع بند «ب» ماده (۶۹) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) مصوب ۱۳۹۳/۱۲/۴ در اختیار وزارتخانه‌های بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، وزارت ورزش و جوانان و آموزش و پرورش قرار گیرد». شایان ذکر است که سهم وزارتخانه‌ها از اعتبارات موضوع این محل به‌ترتیب ۴۵ درصد، ۲۵ درصد و ۳۰ درصد است. ازسوی دیگر، طبق تبصره«۴» ماده (۹۴) برنامه ششم توسعه؛ یک‌پنجم از منابع درآمدی ماده (۷۳) برنامه ششم توسعه را برای ازدواج و اشتغال جوانان به‌عنوان سهم وزارت ورزش و جوانان طبق بودجه سنواتی پیش‌بینی و هزینه نماید. بنابراین باید قبل از توزیع اعتبار مذکور، سهم ازدواج و اشتغال جوانان به نسبت ۲۰ درصد تعیین و اختصاص داده شود.

- در ماده (۶۹) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) به دولت اجازه داده می‌شود: الف) نسبت به وضع و اخذ عوارض از نوشیدنی‌های قندی تولید داخل، تولید مشترک داخلی، خارجی و نوشیدنی‌های وارداتی اقدام نماید. منابع حاصله به حساب درآمد عمومی نزد خزانه‌داری کل کشور واریز و طی ردیفی که در قانون بودجه مشخص می‌شود به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و تصویب هیئت وزیران به‌منظور پیشگیری، آموزش، تغییر سبک زندگی و غربالگری بیماران دیابتی و بیماران قلبی و عروقی، کمک به تشکل‌های غیردولتی ذی‌ربط، پیشگیری از بیماری‌های مشترک انسان و دام، توسعه، تکمیل و تجهیز اماکن ورزشی با اولویت مناطق کمتر توسعه‌یافته و روستاها هزینه شود. ب) به‌منظور ارتقای سلامت جامعه و کاهش مصرف دخانیات نسبت به وضع و اخذ عوارض از خرده‌فروشی سیگار اقدام کند. درآمد حاصله به حساب درآمد عمومی نزد خزانه‌داری کل کشور واریز و طی ردیفی که در بودجه‌های سنواتی مشخص می‌شود به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و تصویب دولت به‌منظور کاهش مصرف دخانیات و آموزش، پیشگیری و درمان بیماری‌های ناشی از آن، بازتوانی و درمان عوارض حاصله از مصرف آن و توسعه ورزش به‌خصوص ورزش همگانی در مدارس در اختیار دستگاه‌های ذی‌ربط قرار گیرد.

- پیشنهاد می‌شود که به‌جای تلاش برای مصوب کردن ماده (۲۲) این طرح و قانونی کردن آن؛ بهتر است پیگیری‌های لازم جهت دائمی کردن تبصره ماده (۷۳) قانون برنامه ششم صورت گیرد.

ماده (۲۵)- *حق پخش مسابقات ورزشی تیم‌های ورزشی دریافت شده توسط وزارت ورزش و امور جوانان، صرفاً برای توسعه فضاهای ورزشی خارج از تهران اختصاص داده می‌شود.*
صدا و سیما مکلف است ده درصد از درآمدهای پخش تبلیغات که در قبل یا حین بازی‌های مهم ملی و بین‌المللی کسب می‌نماید به صدا و سیمای استان‌ها تخصیص دهد. صدا و سیمای استان‌ها نیز موظفند مسابقات ملی یا استانی که در سطح استان بر گزار می‌شود، را با هماهنگی اداره کل ورزش و جوانان استان به‌صورت مجانی پخش نمایند.

- **نظر کارشناسی:**

- قانونگذار در بند «پ» ماده (۹۲) قانون برنامه ششم توسعه مقرر کرده است که دولت مکلف است تا پایان سال اول اجرای برنامه با مشارکت سازمان صدا و سیما و وزارت ورزش و جوانان، تمهیدات لازم در خصوص نحوه تقسیم درآمدهای تبلیغاتی ناشی از پخش مسابقات ورزشی را پیش‌بینی نماید. همچنین در قانون بودجه سال ۱۳۹۹ مقرر شد که ۷۰ درصد از درآمدهای تبلیغاتی ناشی از پخش مسابقات ورزشی به سازمان صدا و سیما و ۳۰ درصد دیگر به وزارت ورزش و جوانان در راستای کمک به فدراسیون‌ها تعلق گیرد و از میزان اعتبار پیش‌بینی شده ۵۰ میلیارد تومانی سهم ورزش ۱۵ میلیارد تومان بود، ولی تاکنون اقدام اجرایی جهت عملیاتی‌شدن محتوای این ماده صورت نگرفته است و ورزش از درآمدهای تبلیغاتی ناشی از پخش مسابقات ورزشی کسب درآمدی نداشته است. در قانون بودجه سال ۱۴۰۰ نیز اعتبار این ردیف ۱۵۰ میلیارد تومان پیش‌بینی شده است که سهم ورزش از این مبلغ ۴۵ میلیارد تومان است و نهایتاً در لایحه بودجه سال ۱۴۰۱، بودجه این ردیف محل با رشد ۱۱۰ درصدی به ۳۱۵ میلیارد تومان افزایش یافت.

- گزارش نظارتی منتشر شده دیوان محاسبات کشور درخصوص وزارت ورزش و جوانان و دستگاه‌های اجرای تابعه در بازه زمانی چهار ماه اول سال ۱۴۰۰ نشان می‌دهد که مبلغ ۴۲۷. ۵۰۰ میلیون ریال (اعتبارات هزینه‌ای) از محل ردیف متفرقه ۵۳۰۰۰۰۴۷ با عنوان اعتبارات موضوع درآمدهای تبلیغاتی ناشی از پخش مسابقات ورزشی به دستگاه اجرایی وزارت ورزش و جوانان ابلاغ گردید که تاکنون تخصیصی از این محل به وزارتخانه صورت نگرفته است. ازسوی دیگر، گزارش دیوان محاسبات در هشت‌ماهه اول سال ۱۳۹۹ نشان داد که مبلغی از این محل ابلاغ، تخصیص و جذب نشده است.

- هرچند که در صنعت ورزش دنیا و به‌ویژه رشته فوتبال، حق پخش رسانه‌ای و تلویزیونی را به‌عنوان یک منبع مهم درآمدزایی باشگاه‌ها می‌دانند. درمجموع محتوای این ماده با بند «پ» ماده (۹۲) برنامه ششم توسعه مغایرت دارد.

- اختصاص ۱۰ درصد درآمد ناشی از پخش تبلیغات قبل و حین بازی‌های مهم ملی به صدا و سیمای استان‌ها، ارتباطی با موضوع این قانون و حمایت از ورزش و ورزشکاران ندارد، لذا پیش‌بینی این حکم در این قانون مغایر اصول قانون‌نویسی صحیح موضوع بند «۹» سیاست‌های کلی قانونگذاری است.
- پخش مجانی مسابقات ملی یا استانی توسط صدا و سیماهای استانی از جهت مجانی قلمداد نمودن این پخش عملاً حمایت از صدا و سیما و به ضرر تیم‌های ورزشی شرکت‌کننده در این مسابقات است، لذا این حکم مغایر مقدمه توجیهی و هدف این طرح است.

ماده (۲۷)- *دولت مکلف است ۱۰ درصد از درآمد حاصل از استخراج معادن هر استان را جهت توسعه زیرساخت‌های ورزشی و هزینه‌های جاری هیئت‌های ورزشی استان با اولویت ورزش معلولین و جانبازان به نسبت ۹۰ درصد عمرانی و ۱۰ درصد جاری اختصاص دهد. سهم ورزش بانوان از این اعتبارات باید حداقل ۲۰ درصد بیشتر از سهم ورزشکاران خانم از کل ورزشکاران استان باشد.*

- **نظر کارشناسی:**

براساس بند «پ» ماده (۴۳) قانون برنامه ششم توسعه کشور، دولت مکلف است به‌منظور حمایت، توسعه و ارتقای جایگاه بخش معدن و صنایع معدنی در اقتصاد ملی، درآمدهای حاصل از بخش معدن شامل حقوق دولتی (با رعایت ماده (۱۴) قانون معادن مصوب ۲۳/۳/۱۳۷۷) حق انتفاع پروانه بهره‌برداری (دولتی)، عواید حاصل از ماده (۳۵) قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور مصوب ۱/۲/۱۳۹۴ و عواید حاصل از تبصره‌های «۲» و «۳» ماده (۶) قانون معادن مصوب ۲۳/۳/۱۳۷۷ و اصلاحات و الحاقات بعدی را به‌حساب ویژه‌ای که بدین‌منظور نزد خزانه‌داری کل کشور تعیین می‌شود، واریز نماید تا در قالب قانون بودجه سنواتی در امور ذیل صرف کند و این اعتبار صددرصد (۱۰۰٪)تخصیص یافته تلقی می‌شود و هرگونه هزینه دیگر مشمول تصرف غیرقانونی در اموال عمومی است:

۱. تکمیل زیربناها و زیرساخت‌های مورد نیاز برای معادن و زیرساخت‌های عمومی صنایع معدنی،

۲. اجرای تبصره «۶» ماده (۱۴) قانون معادن (با اولویت مناطق مجاور درگیر محدوده معدنی) و مواد (۲۵) و (۳۱) قانون معادن و ماده (۳۵) قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور،

۳. تشویق صادرات محصولات صنایع معدنی دارای ارزش‌افزوده بالا،

۴. تکمیل نقشه‌های پایه زمین‌شناسی شناسایی، پی‌جویی و اکتشاف عمومی کلیه ظرفیت‌های معدنی کشور.

همچنین براساس قانون معادن مصوب ۱۳۷۷ و اصلاحات و الحاقات بعدی آن، دولت مکلف است درآمدهای حاصل از اجرای ماده (۱۴) را همه‌ساله در بودجه سنواتی منظور نموده تا حداقل ۶۵ درصد آن در چارچوب قوانین و مقررات مالی کشور و در راستای اجرای بهینه تکالیف و مأموریت‌های توسعه بخش معدن و صنایع معدنی کشور، توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت هزینه شود. همچنین دولت مکلف است ۱۵ درصد از حقوق دولتی وصولی را به اعتبارات همان استان اضافه کند به‌طوری که تمام

اعتبار یاد شده جهت ایجاد زیرساخت و رفاه و توسعه شهرستان با اولویت‌بخشی که معدن در آن واقع شده، اختصاص یابد. حقوق دولتی معادن درصورت وصول به‌نحو ذیل هزینه می‌شود:

- ۶۵ درصد به وزارت صنعت، معدن و تجارت برای اجرای بهینه تکالیف و مأموریت‌های توسعه بخش معدن و صنایع معدنی کشور؛
- ۱۵ درصد به اعتبارات استانی برای ایجاد زیرساخت و رفاه توسعه شهرستان با اولویت‌بخشی به منطقه‌ای که معدن در آن واقع شده است؛
- ۱۲ درصد به وزارت جهاد کشاورزی تا برحسب مورد و طی عملیات معدنی نسبت به احیا و بازسازی محل عملیات معدنی اقدام شود (موضوع ماده (۲۵) قانون معادن مصوب ۱۳۷۷ و اصلاحات و الحاقات بعدی آن)؛
- ۵ درصد به صندوق بیمه فعالیت‌های معدنی برای حمایت از مکتشفان و بهره‌برداران معادن؛
- ۳ درصد به‌عنوان کمک به سازمان نظام مهندسی معدن برای تحقق اهداف تعیین شده در قانون مربوطه.

بنابراین ماده (۲۷) پیشنهادی طرح که اشاره دارد تا ۱۰ درصد درآمد حاصل از معادن در امور ورزشی هزینه شود، خلاف قانون برنامه ششم و قانون معادن است و با اختصاص این درآمد به امور ورزشی اعتبارات مورد نیاز برای توسعه معادن، اکتشافات معدنی و زیرساخت‌های مربوط به آن کاسته خواهد شد و سهم بخش معدن در اقتصاد ملی کاهش خواهد یافت و وزارت صمت و سازمان‌های تابعه آن نمی‌تواند به مأموریت‌های خود در این زمینه عمل کند. شایان ذکر است که شورای برنامه‌ریزی استان می‌تواند از اعتبارات استانی موضوع قانون معادن (٪۱۵حقوق دولتی معادن) که با هدف ایجاد زیرساخت و رفاه توسعه شهرستان با اولویت بخشی به منطقه‌ای که معدن در آن واقع شده است تخصیص یافته است به‌منظور توسعه اماکن ورزشی منطقه اقدام نماید.

ازسوی دیگر، شخصیت حقوقی و جایگاه قانونی هیات‌های ورزشی به‌صورت شفاف و روشن مشخص نیست و در برخی مواقع یکی از محل‌های شبه‌آور ورزش تلقی می‌شود. همچنین منطق این توزیع و تسهیم درصدها جای بحث و سؤال دارد.

همچنین از منظر حقوقی، لازم است در صدر ماده دولتی بودن معادن موضوع ماده تصریح شود در صورتی که این حکم شامل معادن دارای بهره‌بردار خصوصی نیز شود ماهیتاً یک مالیات محسوب می‌شود.

سهم ترجیحی پیش‌بینی شده برای ورزش بانوان در این ماده در صورتی که منجر به تعیین سهمی بیش از درصد جمعیتی بانوان در استان شود تبعیض ناروا محسوب می‌شو، لذا اطلاق حکم پیش‌بینی شده در بخش اخیر ماده می‌تواند دربرگیرنده حالات باشد که مصداق تبعیض ناروا محسوب شده و مغایر بند «۹» اصل سوم قانون اساسی محسوب شود.

بنابراین این ماده به‌لحاظ عدم امکان و تحقق اجرایی، حذف می‌شود.

ماده (۲۸) *- به شورای توسعه و برنامه‌ریزی استان‌ها اجازه داده می‌شود در استان‌های فاقد صنعت بزرگ و اسپانسر مالی تا سقف ۱ درصد از اعتبارات عمرانی استانی برای تقویت ورزش حرفه‌ای پایین‌تر از لیگ برتر هزینه نماید.*

- **نظر کارشناسی:**

- این ماده مغایر با ماده (۱۳) قانون برنامه پنجم توسعه و حکم تبصره «۲» ماده (۹۴) قانون برنامه ششم است که هرگونه کمک به ورزش حرفه‌ای (به‌ویژه باشگاه‌های ورزشی فعال در حوزه ورزش حرفه‌ای) از محل بودجه عمومی دولت را ممنوع کرده است.

- اعتبارات عمرانی را باید صرف زیرساخت‌های ورزشی نمود، لذا اطلاق حکم مندرج در این ماده مبنی‌بر صرف اعتبارات عمرانی برای تقویت ورزش حرفه‌ای بدون تقید به صرف این اعتبارات در تجهیز زیرساخت‌های ورزش حرفه‌ای مغایر نظام اداری صحیح و نقض بند «۱۰» اصل سوم قانون اساسی تلقی می‌شود.

ماده (۲۹) *- به دولت اجازه داده می‌شود از طریق طرح‌های توسعه مسکن و در قالب واگذاری‌های بلاعوض، یک واحد آپارتمانی با متراژی در حد الگوی مصرف و در شهرستان محل سکونت ورزشکار، برای کسانی که مدال المپیک و پارالمپیک یا بازی‌های آسیایی یا مسابقات جهانی کسب می‌نمایند را برای هربار کسب مدال تأمین و واگذار نماید. دولت مکلف است با استفاده از آزمون‌های استخدامی این ورزشکاران را در اولویت استخدام قرار دهد.*

- **نظر کارشناسی:**

طرح‌های توسعه مسکن جهت رفع معضل کمبود مسکن و تعدیل بازار عرضه و تقاضا مسکن صورت می‌پذیرد و هدف آن تأمین مسکن مورد نیاز و مصرفی خانوار است. اعطای یک واحد آپارتمانی به ازای هربار مدال‌آوری به‌عنوان جایزه مغایر اهداف طرح‌های توسعه مسکن است و مسکن را برای فرد به کالایی سرمایه‌ای مبدل می‌کند. اما جهت تشویق ورزشکاران مدال‌آور، با اولویت ورزشکاران فاقد مسکن و کسانی که از تسهیلات مسکن استفاده نکرده‌اند اعطای یک واحد آپارتمانی با متراژی در حد الگوی مصرف و در شهرستان محل سکونت ورزشکار، فقط یک‌بار برای هر ورزشکار مدال‌آور در المپیک، پارالمپیک، بازی‌های آسیایی یا مسابقات جهانی به شرط تعیین دقیق محل تأمین اعتبار و درج در قوانین بودجه‌های سنواتی پیشنهاد می‌گردد.

ماده (۳۰) *- دولت مکلف است برای پاداش مدال‌آوران المپیک، پارالمپیک و بازی‌های آسیایی و جهانی هرسال منابعی را در بودجه سالیانه منظور نماید.*

- **نظر کارشناسی:**

در بودجه سالیانه دولت برای قدردانی و کمک به قهرمانان، مدال‌آوران و پیشکسوتان ورزشی برای هر سه دستگاه وزارت ورزش و جوانان (با کد ۱۲۸۵۰۰)، کمیته ملی المپیک (با کد ۱۲۸۵۰۲) و کمیته ملی پارالمپیک (با کد ۱۲۸۵۰۷) ردیف بودجه‌ای مشخص با عنوان «تجلیل، قدردانی و کمک به قهرمانان، مدال‌آوران، پیشکسوتان و دست‌اندرکاران ورزشی » وجود دارد که به‌ترتیب عبارت از ۱۷۰۲۰۱۲۰۰۲، ۱۷۰۲۰۰۳۰۱۸ و ۱۷۰۲۰۰۳۰۱۸ است که میزان اعتبار این ردیف در قانون بودجه سال ۱۴۰۰ برای وزارت ورزش و جوانان ۲۰ میلیارد تومان و برای کمیته ملی المپیک ۱ میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان است.

ماده (۳۱) *– شهرداری‌های مراکز شهرستان‌ها و نیز شهرهای بالای ۵۰ هزار نفر مکلفند با اختصاص حداقل ۵ درصد از بودجه جاری خود، هزینه تیم‌داری ۲ تیم مهم استانی و یا شهرستانی را در لیگ‌های مهم کشوری و یا استانی تقبل کرده و یا در جهت کمک به هیئت‌های ورزشی همان شهرستان هزینه نمایند.*

- **نظر کارشناسی:**

وضع وظیفه تکلیفی برای شهرداری‌ها جهت اختصاص بخشی از بودجه جاری خود به هزینه‌های تیم‌داری و کمک به هیئت‌های ورزشی، آن هم در شرایطی که شهرداری‌ها به جهت مالی در وضعیت نامساعدی قرار دارند و منابع درآمدی آنها کفاف بسیاری از وظایف ضروری آنها را نمی‌دهد، در پرداخت حقوق پرسنل خود وامانده‌اند و به بسیاری از شرکت‌های پیمانکاری بدهکارند، صحیح به‌نظر نمی‌رسد. مضاف بر اینکه تیم‌داری و ورزش حرفه‌ای و قهرمانی هزینه‌های بسیار سنگینی را دربردارد و منفعت عمومی آن چندان قابل‌توجه نیست. اما متناسب با وظایف مندرج در ماده (۵۵) قانون شهرداری‌ها مصوب ۱۳۳۴/۰۴/۱۱، با تصویب شورای شهر و تعیین دقیق محل تأمین اعتبار و درج در قوانین بودجه‌های سنواتی، شهرداری می‌تواند در راستای توسعه ورزش همگانی و سلامت عمومی به هیئت‌های ورزشی در جهت ایجاد انگیزه و نیز جذب آحاد مردم به امر ورزش و کشف استعدادها و بالا بردن سطح مهارت‌های ورزشی کمک مالی داشته باشد.

در صورتی که منابع بودجه جاری شهرداری‌ها امکان اختصاص برای تأمین هزینه ناشی از تصویب حکم موضوع این ماده را نداشته باشد این ماده به جهت مقدر نبودن انجام آن مغایر بند «۹» سیاست‌های کلی قانونگذاری خواهد بود.

ماده (۳۴) *– اماکن تخصصی قابل اجاره مربوط به هر رشته ورزشی بدون مزایده و فقط با اخذ نظریه کارشناس رسمی دادگستری در اختیار هیئت ورزشی مربوطه قرار می‌گیرد.*

- **نظر کارشناسی:**

- مطابق جزء «۱۲» بند «الف» ماده (۴) قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان «صدور و لغو پروانه تأسیس و فعالیت اتحادیه باشگاه‌های ورزشی، باشگاه‌ها، اماکن و مراکز ارائه‌دهنده خدمات ورزشی و تندرستی پس از بررسی صلاحیت‌های عمومی، اخلاقی، علمی و حرفه‌ای و نظارت بر فعالیت آنها» برعهده این دستگاه است.

- طبق جزء «۳» بند «ب» ماده (۴) قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان «واریز عواید حاصل از بهره‌برداری و اجاره مجموعه‌ها، اماکن و اراضی متعلق به وزارت و سایر درآمدهای ناشی از قوانین و مقررات مصوب مربوطه، به حساب درآمد عمومی نزد خزانه‌داری کل کشور و تخصیص معادل وجوه واریزی به وزارت در قالب بودجه‌های سنواتی طی ردیف اختصاصی جهت تحقق اهداف و وظایف محوله در این قانون» از اختیارات این دستگاه است.

- با توجه به‌محتوای قانونی ذکر شده در قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان و متن ماده فوق‌الذکر، محتوای ماده پیشنهادی با وظایف و اختیارات وزارتخانه مغایرت دارد و فرایند تعریف شده شبه‌آور و زمینه‌ساز فساد است و همچنین با بند «۹» سیاست‌های کلی نظام قانونگذاری مغایرت دارد بنابراین این ماده رد شود.

۴-۳. زیرساخت‌ها، اماکن و تجهیزات ورزشی

ماده (۳) *- شهرداری‌ها و دهیاری‌ها مکلفند، معادل ۵۰ درصد زیربنای مفید فضاهای مسقف ورزشی و ۱۰ درصد مساحت فضاهای مفید روباز ورزشی که با رعایت کاربری‌های مربوطه از ادارات کل تربیت‌بدنی پروانه بهره‌برداری گرفته شده باشد، برای سرمایه‌گذار در آن محل و یا در محلی با شعاع یک کیلومتری و اگر امکان نداشت در نزدیک‌ترین محل با اخذ هزینه‌های قانونی مجوز تجاری صادر نمایند.*

- **نظر کارشناسی:**

این ماده با قواعد و ضوابط شورای‌عالی شهرسازی و معماری در زمینه سرانه کاربری‌های شهری و روستایی تعارض دارد. در مصوبات شورای‌عالی شهرسازی و معماری کاربری تجاری به حسب نوع فعالیت، مقیاس عملکردی از سطح محله، ناحیه، منطقه تا شهر و روستا و ... دارای سرانه مشخص است و بر این مبنا در طرح‌های توسعه شهری و روستایی مانند طرح جامع، طرح تفصیلی، طرح هادی و ... سطوح با مساحت‌های مشخص به کاربری تجاری اختصاص می‌یابد. پیشنهادی که طرح در راستای حمایت از سرمایه‌گذار حوزه ورزش داده است می‌تواند این سرانه‌ها را دچار خدشه نماید، جهات و اهداف توسعه شهری و روستایی را دستخوش تغییر نماید و سبب سوداگری در کاربری تجاری گردد. ضمن اینکه با توجه به مشخص نبودن فعالیت این کاربری‌های تجاری و این حجم از تزریق تجاری به بافت شهری و روستایی می‌تواند سبب ایجاد ناسازگاری بین سایر کاربری‌های موجود شود و نیز مشکلات ترافیکی و

حمل‌ونقلی و تبعات اقتصادی نیز داشته باشد.

در کل، توسعه تجاری باید برمبنای طرح‌های جامع و تفصیلی، نیازسنجی و با توجه به سرانه‌های مصوب، در نظرگیری الزامات و نیازهای حمل‌ونقلی و ترافیکی، سازگاری بین کاربری‌ها و فعالیت‌ها و با تأیید و تصویب مراجع ذی‌صلاح مانند کمیسیون ماده (۵) صورت پذیرد.

درباره پیشنهاد مطرح شده در طرح به‌صورت کاملاً محدود و با در نظر گرفتن موارد فوق، صرفاً می‌توان جهت برخی از فعالیت‌های تجاری- خدماتی مرتبط با ورزش براساس طرح‌های جامع، تفصیلی و هادی اجازه ایجاد کاربری تجاری را داد. در غیر این‌صورت اجازه ایجاد کاربری تجاری به شکلی که در ماده (۳) پیشنهاد شده علاوه‌بر اشکالات فوق‌الذکر می‌تواند سبب سوءاستفاده نیز شود، به این‌صورت که سرمایه حداقلی در امر فضای ورزشی صورت پذیرد و هدف دریافت مجوز تجاری و کسب سود از آن محل باشد و عملاً توجه ویژه‌ای متناسب با اهداف طرح به بخش ورزشی انجام نشود. بنابراین این ماده رد می‌شود.

ماده (۴)- *هرگونه ساخت و سازهای ورزشی که جنبه خدماتی دارد در مجموعه‌های ورزشی که مالکیت آن در اختیار وزارت ورزش و جوانان هست با رعایت استانداردهای فنی و مهندسی روز، از پرداخت عوارض ساخت‌وساز شهرداری‌ها و دهیاری‌ها معاف می‌باشند. احداث یک واحد سرایه‌داری و نیز فضاهای اداری در حدنیاز با تأیید ادارات کل تربیت‌بدنی در هر مجموعه ورزشی غیردولتی از پرداخت عوارض ساخت و ساز شهرداری‌ها و دهیاری‌ها معاف می‌باشد.*

- **نظر کارشناسی:**

شهرداری‌ها و دهیاری‌ها نهادهای عمومی غیردولتی هستند و به جهت درآمدی وابستگی به عوارض صدور پروانه و گواهی ساختمان دارند. بسیاری از شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور زیان‌ده هستند و با استفاده از یارانه‌ها و کمک‌های دولتی به ارائه خدمات می‌پردازند. حذف و معافیت‌های کسب عوارض سبب کاهش درآمدهای عمومی این نهادها می‌گردد و آنها را در ارائه خدمات دچار مشکل می‌نماید، ضمن اینکه پس از ساخت اماکن ورزشی، این اماکن به انحای مختلف در قالب خدمات شهری و روستایی، حمل‌ونقلی و ... از شهرداری‌ها و دهیاری‌ها خدمات دریافت می‌کنند و پشتیبانی می‌شوند، حذف و معافیت عوارض به‌معنای تقلیل درآمد عمومی و نهایتاً سبب کاهش توان شهرداری‌ها و دهیاری‌ها در ارائه خدمات و وظایف محوله است.

طبق اصل هفتادوپنجم قانون اساسی «طرح‌های قانونی و پیشنهادها و اصلاحاتی که نمایندگان درخصوص لوایح قانونی عنوان می‌کنند و به تقلیل درآمد عمومی یا افزایش هزینه عمومی می‌انجامد، در صورتی قابل طرح در مجلس است که در آن طریق جبران کاهش درآمد یا تأمین هزینه جدید نیز معلوم شده باشد. بنابراین اگر در این ماده معافیت از پرداخت عوارض پیشنهاد شده باید طریق جبران کاهش

درآمد هم پیشنهاد گردد و لذا این معافیت زمانی قابل اعمال است که در قالب قوانین بودجه‌های سنواتی محل جبران کاهش درآمدهای شهرداری‌ها و دهیاری‌ها از ناحیه ماده قانونی پیشنهادی مندرج در این طرح مشخص شود.

اجرای حکم مندرج در این ماده منجر به کاهش درآمدهای عمومی می‌شود و هیچ منبع جایگزینی نیز جهت جبران این کاهش درآمد پیش‌بینی نشده است لذا این حکم مغایر اصل هفتادوپنجم قانون اساسی به‌نظر می‌رسد. همچنین با عنایت به ماهیت مالیاتی عوارض، به‌دلیل کاهش درآمدهای مالیاتی، این حکم مغایر بند «الف» ماده(۶) قانون برنامه ششم توسعه است.

ماده (۵)- *تعرفه هر نوع از عوارض و بهای خدمات ساخت و ساز مجموعه‌های ورزشی حداکثر ۲۰ درصد تعرفه عوارض و بهای خدمات ساخت و ساز مجموعه‌های اداری و یا خدماتی هرکدام که کمتر است محاسبه و دریافت می‌شود.*

- **نظر کارشناسی:**

- محتوای متن این ماده پیشنهادی گویا نیست و نیاز به شفاف‌سازی دارد که دقیقاً منظور از عوارض و بهای خدمات ساخت و ساز چیست و مغایر بند «۹» سیاست‌های کلی نظام قانونگذاری است.

- اگر منظور بهای خدمات مهندسی مربوط به طراحی، نظارت و اجرا در قالب تعرفه‌های نظام مهندسی ساختمان است، باید به این نکته تأکید شود که بهای خدمات مهندسی طبق تعرفه به نسبت هزینه سرمایه‌گذاری بسیار ناچیز است و درواقع حق‌الزحمه مهندسان طراح، ناظر و مجری است. کاهش این حق‌الزحمه به ۲۰ درصد تعرفه یعنی عدم پرداخت حق‌الزحمه مهندسان درحالی که محل جبران این امر مشخص نیست. به‌ازای مساحتی که هر مهندس طراحی، نظارت و یا اجرا می‌کند از پرونده نظام مهندسی وی کسر ظرفیت می‌شود و فرد موظف به پرداخت سهم نظام مهندسی، مالیات و بیمه است، لذا تخفیف لحاظ شده در ماده پیشنهادی سبب متضرر شدن مهندس طراح، ناظر یا مجری می‌گردد. این امر می‌تواند سبب اهمال در نظارت دقیق، عدم رعایت مقررات ملی ساختمان، عدم رعایت ضوابط و مقررات شهرسازی و ... گردد و لذا ایمنی ساختمان‌ها را دچار خدشه نماید.

- مبتنی‌بر استدلال مذکور در ایراد وارد به ماده (۴)، مغایر اصل هفتادوپنجم قانون اساسی است. همچنین با عنایت به ماهیت مالیاتی عوارض، به‌دلیل کاهش درآمدهای مالیاتی، این حکم مغایر بند «الف» ماده (۶) قانون برنامه ششم توسعه است.

ماده (۸)- *دستگاه‌های اجرایی خدمات‌رسان مکلفند هزینه‌های انشعاب و مصرف آب، برق، گاز و فاضلاب مجموعه‌های ورزشی را براساس تعرفه‌های خدماتی محاسبه و وصول نمایند. ادارات آبفای شهرستانی مکلفند در محاسبه انشعاب آب فقط محوطه انجام فعالیت‌های ورزشی را ملاک محاسبه قرار دهند.*

- **نظر کارشناسی:**

- نظر بر این است که هر نوع کمک به بخش ورزش یا غیر آن در ارتباط با موارد خدماتی باید از طریق نهادهای متولی و در قالب اعتبارات مستقل صورت پذیرد.

- عدم تفکیک میان مجموعه‌های ورزشی انتفاعی و غیرانتفاعی در این ماده و اتخاذ حمایت یکسان از این دو نوع مجموعه‌های ورزشی مغایر نظام اداری صحیح موضوع بند «۱۰» اصل سوم قانون اساسی است.

- اگر طبق ضوابط جاری، فعالیت مجموعه‌های ورزشی فعالیت خدماتی محسوب می‌شود تصویب حکم موضوع این ماده تحصیل حاصل است و در غیر این‌صورت به‌دلیل کاهش درآمدهای عمومی و عدم تأمین منابع مالی جایگزین که این کاهش درآمد را جبران نماید مغایر اصل هفتادوپنجم قانون اساسی به‌نظر می‌رسد.

- همچنین با عنایت به ماهیت مالیاتی عوارض، به‌دلیل کاهش درآمدهای مالیاتی، این حکم مغایر بند «الف» ماده (۶) قانون برنامه ششم توسعه است.

ماده (۱۱) *- به سرمایه‌گذاران در فعالیت‌های ورزشی اجازه داده می‌شود تا با تأیید شهرداری‌ها و دهیاری‌ها از فضاهای با کاربری‌های غیرورزشی برای شروع و ادامه فعالیت باشگاه‌های خود تا ۵ سال بدون نیاز به تغییر کاربری استفاده نمایند. ادامه فعالیت بعد از ۵ سال در آن محل و یا محل جدید مستلزم استقرار باشگاه در کاربری مجاز است.*

- **نظر کارشناسی:**

- با توجه به اینکه صدور اجازه و تأیید به شهرداری‌ها و دهیاری‌ها واگذار شده و هیچ‌گونه ملاک و شاخص عملی لحاظ نشده است، این امر فی‌نفسه می‌تواند سبب ایجاد رانت، تبعیض و تضییع حقوق شود.

- سرمایه‌گذار با استقرار در کاربری غیرورزشی اقدام به تجهیز و سرمایه‌گذاری و هزینه می‌نماید، به‌واسطه این امر پس از انقضای مدت مجاز، جابه‌جایی بسیار دشوار است و سرمایه‌گذار ادعای صرف هزینه و خسارت خواهد نمود و لذا یا جابه‌جایی صورت نخواهد گرفت و یا منجر به تغییر کاربری غیراصولی خواهد شد.

- ممکن است پس از ۵ سال، مدیریت شهری یا روستایی زمین با کاربری مجاز نداشته باشد که در اختیار سرمایه‌گذار قرار دهد و یا امکان تغییر کاربری فراهم نباشد آن‌وقت سرمایه‌گذار دچار خسارت شده و بین طرفین تعارض به‌وجود خواهد آمد.

- استقرار فعالیت ورزشی در قالب باشگاه و ... در کاربری غیرورزشی و در محلی که از قبل برای این امر برنامه‌ریزی نشده است، می‌تواند برای کاربری‌های همجوار و بافت پیرامونی به جهت سازگاری فعالیتی، ترافیکی، اجتماعی، آرامش محیطی، امنیت و ... ایجاد مزاحمت و مشکل نماید. لذا باید از همان ابتدا فعالیت در کاربری مجاز مستقر شود و اگر تغییر کاربری نیاز هست انجام شود، باید برمبنای طرح‌های

جامع، تفصیلی و هادی و با بررسی و تأیید کمیسیون ماده (۵) و کمیسیون‌های تغییر کاربری زمین روستایی صورت پذیرد.

واگذاری امکان فعالیت ورزشی در فضاهای با کاربری غیرورزشی به‌نحو مطلق و بدون اخذ هرگونه مجوز و هماهنگی با نهادهای مسئول، از آن جهت که می‌تواند منجر به اختلال در جریان امور بهره‌برداری از املاک مجاور یا سایر نظامات زیست جمعی و محیطی باشد مغایر نظام اداری صحیح موضوع بند «۱۰» اصل سوم قانون اساسی به‌نظر می‌رسد.

ماده (۱۲)- *به سرمایه‌گذاران در طرح‌های ورزشی اجازه داده می‌شود تا با تأیید کمیسیون‌های ماده(۵) قانون تأسیس شورای‌عالی شهرسازی و معماری و کمیسیون‌های تغییر کاربری زمین‌های روستایی و با تأیید مالکان زمین‌ها برای سرمایه‌گذاری در طرح‌های ورزشی نسبت به جابه‌جایی کاربری زمین‌های با کاربری‌های ورزشی و غیرورزشی در مکان‌های مختلف شهر و یا روستا اقدام نمایند.*

- **نظر کارشناسی:**

با توجه به اینکه تصمیم‌گیری و صدور مجوز در این ماده پیشنهادی به کمیسیون ماده (۵) و کمیسیون‌های تغییر کاربری زمین‌های روستایی، به‌عنوان کمیسیون‌های تخصصی واگذار شده است، مورد بلامانع است.

به‌صورت کاملاً آشکار و مشخصی در این ماده یک مسیر تازه و البته هموار برای ارتکاب زمین‌خواری‌های جدید تجویز شده است که مغایر نظام اداری صحیح و بند «۱۰» اصل سوم قانون اساسی است.

ماده (۱۴)- *به وزارت ورزش و امور جوانان اجازه داده می‌شود تا ۵۰ درصد هزینه‌های ساخت و تجهیز فضاهای ورزشی خیرساز که به این وزارتخانه واگذار می‌شود و بخشی از طرح‌های مصوب وزارتخانه است را از محل اعتبارات ملی و استانی در اختیار خود پرداخت نماید.*

- **نظر کارشناسی:**

این پیشنهاد در راستای تشویق خیرین به سرمایه‌گذاری در بخش ورزش و ساخت و تجهیز فضاهای ورزشی مناسب ارزیابی می‌شود، ولی نکته حائز اهمیت این است که حدود ۳۸۰۰ پروژه نیمه‌تمام ورزشی وجود دارد و مهم‌تر از آن اینکه هزینه‌های نگهداری این اماکن بسیار بالاست و با توجه به وضعیت اقتصادی کشور، بخش خصوصی غالباً تمایلی جهت سرمایه‌گذاری در ورزش را ندارند و مدیریت کردن خیرین ورزش‌یار جهت سرمایه‌گذاری با این شرایط نیز کمی دشوار است، زیرا اعتبارات و منابع وزارتخانه در چند سال اخیر در راستای پرداخت حقوق و دستمزد پرسنل هزینه می‌شود و امکان هزینه‌کرد این منابع جهت ساخت و ساز اماکن و فضاهای ورزشی بسیار پایین است. درمجموع در شرایط کنونی امکان اجرایی شدن این ماده پایین است و ماده (۱۴) رد می‌شود.

ماده (۱۵) *- شهرداری‌های شهرهای با جمعیت بالای ۵۰ هزار نفر مکلفند حداقل به اندازه هزینه‌های عمرانی ورزشی دولت در هر دوره ۵ ساله در آن شهر، برای ساخت فضاهای ورزشی از اعتبارات عمرانی خود هزینه نموده و بهره‌برداری از این فضاها را براساس دستورالعملی که توسط وزیر کشور و با همکاری وزیر ورزش و امور جوانان تهیه و ابلاغ می‌شود، به بخش خصوصی واگذار نمایند.*

- **نظر کارشناسی:**

شهرداری‌ها به جهت بودجه‌ای و درآمدی به‌شدت دچار مشکل هستند و در تأمین اعتبار هزینه‌های عمرانی ضروری خود مانده‌اند، از چه محلی باید برای هزینه در بخش ورزشی آن هم به اندازه هزینه‌های عمرانی ورزشی دولت در هر دوره ۵ ساله تأمین اعتبار نمایند؟ وضع تکلیفی به این شکل از لحاظ اجرایی چندان قابلیت تحقق ندارد. شواهد نشان می‌دهد فقط تعداد محدودی از شهرداری‌های کلان‌شهرها امکان و توان تأمین بودجه چنین کاری را داشته باشند.

ضمن اینکه در این ماده پیشنهاد شده است: بهره‌برداری از فضاهای ورزشی ایجاد شده به بخش خصوصی واگذار گردد، اما قالب واگذاری (فروش، اجاره، اجاره به شرط تملیک، مزایده و ...) مشخص نشده است.

حکم موضوع این ماده منجر به افزایش هزینه‌های عمومی می‌شود و هیچ منبعی نیز جهت تأمین و جبران این هزینه‌ها پیش‌بینی نشده است، لذا مغایر اصل هفتادوپنجم قانون اساسی است.

ماده (۱۶) *- به دولت اجازه داده می‌شود تا ۲۰ درصد هزینه احداث فضاهای ورزشی در اختیار شهرداری‌ها، از محل اعتبارات عمرانی خود با رعایت عدالت در استان‌ها برای تکمیل این فضاها هزینه نماید.*

- **نظر کارشناسی:**

با عنایت به مشکلات بودجه‌ای و درآمدی شهرداری‌ها و ناتمام ماندن بسیاری از پروژه‌های ورزشی شهرداری‌ها این پیشنهاد می‌تواند به تکمیل پروژه‌ها و فضاهای ورزشی کمک نماید و بخشی از کمبودهای فضاهای ورزشی شهرها را جبران کند.

عدالت مذکور در این ماده به‌دلیل عدم تعریف معیار مفهومی و مصداقی آن با ابهام مواجه است و از این حیث مغایر اصول قانون‌نویسی صحیح موضوع بند«۹» سیاست‌های کلی قانونگذاری است. بنابراین این ماده رد می‌شود.

ماده (۱۸) *- تمامی حمایت‌های پیش‌بینی شده در قوانین و مقررات برای خیرین مدرسه‌ساز و حوزه سلامت به خیرین حوزه ورزش نیز تسری می‌یابد.*

- **نظر کارشناسی:**

- این حکم اولاً منجر به افزایش هزینه‌های عمومی و کاهش درآمدهای عمومی می‌گردد و هیچ منبعی جهت جبران تبعات مالی ناشی از آن پیش‌بینی نشده است، لذا مغایر اصل هفتادوپنجم قانون اساسی به‌نظر می‌رسد.

- همچنین به‌دلیل کاهش درآمدهای مالیاتی، این حکم مغایر بند «الف» ماده (۶) قانون برنامه ششم توسعه است، زیرا در آن‌صورت خیرین حوزه ورزش همچون خیرین مدرسه‌ساز و خیرین حوزه سلامت از شرایط ویژه‌ای چون تخفیف، ترجیح یا معافیت مالیاتی برخوردار می‌شوند.

بنابراین با محتوای ماده (۱۸) موافقت نمی‌شود و رد می‌گردد.

ماده (۱۹) *- شورای توسعه و برنامه‌ریزی استان مکلف است حداقل پنج درصد از اعتبارات ۳ درصد نفت و گاز صادراتی قابل توزیع بین مناطق تولیدکننده نفت، گاز و مناطق محروم در هر شهرستان را برای احداث و تکمیل طرح‌های بخش ورزشی همان شهرستان منظور نماید.*

- **نظر کارشناسی:**

- عملکرد مدیریت ورزش وزارت نفت و ورزش شهرهای نفت‌خیز در ۵ سال اخیر نشان از آن دارد که سرمایه‌گذاری در حوزه ورزش دیگر برای شرکت نفت مهم نیست، زیرا که منابع حداقلی برای این حوزه در نظرگرفته شده است. بررسی سرگذشت تیم‌های نفت تهران و پارس جنوبی جم در سال‌های گذشته و وضعیت اقتصادی و مدیریتی نفت آبادان و نفت مسجدسلیمان در شرایط کنونی نشان از رهاشدگی امر ورزش در وزارتخانه دارد.

- نکته حائز اهمیت دیگر این است که اگر چنین درصدی محقق شود آیا واقعا صرف زیرساخت‌های ورزشی آن شهر می‌شود و یا صرف هزینه‌کرد و کمک غیرمستقیم به ورزش رقابت‌محور و تیم‌های ورزشی فعال در لیگ‌های مختلف می‌شود.

چالش‌های پیش‌روی این ماده امکان اجرایی شدن آن را به حداقل می‌رساند همچنین مغایر بند «۹» سیاست‌های کلی نظام قانونگذاری است بنابراین این ماده رد می‌شود.

ماده (۲۶) *- دولت مکلف است در یک برنامه ۱۰ ساله، سرانه فضاهای سرپوشیده ورزشی در استان‌های پایین‌تر از متوسط کشوری را به تفکیک جنسیت آقایان و بانوان به سرانه متوسط کشور برساند.*

- **نظر کارشناسی:**

- اصل اهتمام به تأمین سرانه‌های فضاهای سرپوشیده ورزشی بسیار مطلوب است و باید مورد توجه جدی واقع شود، اما باید به این نکته توجه داشت که در برخی از شهرها تأمین سرانه‌ها منوط به احصای

اراضی جدید و صرف هزینه‌های آماده‌سازی است که باید تأمین اعتبار گردد.

- حدود ۳۸۰۰ پروژه نیمه‌تمام در کشور وجود دارد که اگر با همین رویکرد ۱۰ سال اخیر این پروژه‌ها مدیریت شوند حدود نیم قرن زمان می‌برد تا تکمیل شوند.

- سرانه اماکن ورزشی در کشورمان حدود ۰/۸۶ مترمربع است و در دنیا این سرانه از ۲ تا ۸ مترمربع در تغییر است و نبود برنامه جامع آمایش سرزمینی منجر به هدررفت منابع در همه عرصه‌های ورزش ازجمله زیرساخت‌های ورزشی می‌شود.

- با توجه به منابع اعتباری حداقلی ورزش و در اولویت بودن اداره ورزش و مدیریت منابع انسانی و پرداخت حقوق، دستمزد و پاداش آنها؛ امکان تحقق چنین ماده‌ای نزدیک به صفر است، بنابراین این ماده رد می‌شود.

ماده (۳۲)- *به‌منظور کمک به خودکفایی زیرساخت‌های ورزشی، شهرداری‌ها و یا دهیاری‌ها مکلفند در صورت درخواست اداره کل ورزش و امور جوانان استان، برای اماکن ورزشی زیر مجموعه آن اداره کل با اخذ هزینه مجوز تجاری صادر نمایند.*

- **نظر کارشناسی:**

این وظیفه تکلیفی آن هم بدون تعیین حد و حدود و بدون در نظرگیری مراتب تصویب و تأیید، می‌تواند مغایر با طرح‌های توسعه شهری و روستایی مانند طرح جامع، تفصیلی و هادی روستایی باشد و سبب بروز مشکلات مختلف از جهت سازگاری فعالیتی، حمل‌ونقلی، سرانه کاربری‌های شهری و ... گردد. توسعه و اعطای مجوز تجاری باید برمبنای طرح‌های توسعه شهری و روستایی، نیازسنجی و با توجه به سرانه‌های مصوب، در نظرگیری الزامات و نیازهای حمل‌ونقلی و ترافیکی، سازگاری بین کاربری‌ها و فعالیت‌ها و با تأیید و تصویب مراجع ذی‌صلاح مانند کمیسیون ماده (۵) صورت پذیرد.

درباره پیشنهاد مطرح شده در طرح، به‌صورت کاملاً محدود و با در نظرگیری موارد فوق صرفاً جهت برخی از فعالیت‌های تجاری- خدماتی مرتبط با ورزش براساس طرح‌های بالادستی و با تأیید و تصویب کمیسیون ماده (۵) و کمیسیون‌های تغییر کاربری زمین‌های روستایی، می‌توان اجازه ایجاد کاربری تجاری را داد.

ماده (۳۶)- *هرگونه تغییر کاربری زمین‌های واقع در محدوده و حریم شهرها از ورزشی به غیرورزشی قبل از طرح در کمیسیون‌های ذی‌ربط مستلزم موافقت وزیر ورزش و امور جوانان است.*

- **نظر کارشناسی:**

- با توجه به کمبود سرانه ورزشی در کشور و به‌ویژه شهرها، هرگونه تغییر کاربری اماکن و فضاها از

ورزشی به غیرورزشی باید تا حد امکان متوقف شود.

- کرونا در ۲ سال اخیر منجر به تعطیلی ۶۰۰۰ باشگاه از مجموع ۲۵ هزار باشگاه ورزشی مجوزدار کشور شد که این خود منجر به کاهش سرانه ورزشی شده است.

- در این ۲ سال، ورزشکاران سازمان‌یافته هر دو جنس از ۳ میلیون و ۷۰۰ نفر به حدود ۷۰۰ هزار نفر تقلیل یافتند که این نیز در کاهش سرانه ورزشی کشور دخیل بوده است.

- نکته حائز اهمیت دیگر دادن حق امضا به وزیر ورزش و جوانان است که این اقدام محل شبه و فسادآور است.

درمجموع این ماده قابلیت پذیرش را ندارد و رد است.

ماده (۳۷)- *به وزارت نفت اجازه داده می‌شود تا در راستای عمل به وظایف اجتماعی خود، در تقویت زیرساخت‌های ورزشی شهرستان‌های نفت‌خیز و گازخیز سرمایه‌گذاری نماید.*

- **نظر کارشناسی:**

مناطق نفت‌خیز و گازخیز کشور و شهرها و روستاهای اطراف آنها علی‌رغم آن‌که بیشترین فشار و مشکلات ناشی از استخراج و بهره‌برداری از منابع نفت و گاز را تحمل می‌کنند، اما از عایدی‌ها و منافع حاصل از آن، بهره چندانی ندارند و به جهت زیرساختی در حوزه‌های مختلف دچار ضعف هستند، که یکی از این ضعف‌ها در حوزه زیرساخت ورزشی است. پیشنهاد مطرح شده در ماده (۳۷) در راستای کاهش این کمبودها و افزایش زیرساخت‌های ورزشی مناطق نفت‌خیز و گازخیز کشور،کمک به توسعه متوازن امکانات، شناخت ظرفیت‌ها و استعدادهای انسانی در حوزه ورزش مناسب ارزیابی می‌شود، ولی در شرایط کنونی مشکلات سازمان ورزش شرکت نفت آنچنان شایع است که باشگاه‌های نفتی شهرهای مختلف در آستانه تعطیلی و ورشکستگی شدن هستند. باشگاه نفت تهران منحل شد و وضعیت مدیریتی و اقتصادی باشگاه‌های نفت مسجدسلیمان، صنعت نفت آبادان و پارس‌جنوبی جم قابل‌مقایسه با هیچ باشگاه دولتی دیگر نیست. قطع به یقین زیرساخت‌های ورزشی جزو ملزومات اصلی و اولیه ورزش است، ولی تا مباحث ابتدایی‌تر، ولی مهم‌تری چون تیم‌داری شرکت نفت در شهرهای نفتی وجود دارد چنین پیشنهادهایی عملیاتی نمی‌شود.

۵-۳. کارآفرینی و اشتغال

ماده (۹)- *به دولت اجازه داده می‌شود که از طریق وزارت ورزش و امور جوانان و با پیش‌بینی منابع در بودجه سالیانه به ورزشکاران معسر دارای مدال با اولویت مدال‌های بین‌المللی و به نسبت افراد تحت تکفل، حقوق و مستمری ماهیانه پرداخت نماید.*

- **نظر کارشناسی:**

- صندوقی تحت عنوان «صندوق حمایت از قهرمانان و پیشکسوتان ورزش کشور» با ماهیت حقوقی عمومی غیردولتی در سال ۱۳۷۳ جهت حمایت از قهرمانان و پیشکسوتان ورزشی ایجاد شد که علاوه‌بر اعتبارات دولتی که در بودجه سالیانه برای این صندوق در نظر گرفته می‌شود، این صندوق ۶ شرکت زیرمجموعه دارد که فعالیت‌های اقتصادی دارند.

- ماده (۶) قانون اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان به این صندوق اختصاص دارد و عبارت است از «به‌منظور تکریم و حمایت از قهرمانان، پیشکسوتان، نابینایان و ناشنوایان، معلولان و جانبازان ورزشی دارای عناوین قهرمانی المپیک و پارالمپیک، جهانی، آسیایی، پارا آسیایی و ملی غیرشاغل و فاقد درآمد مستمر و مشخص، صندوق حمایت از قهرمانان و پیشکسوتان ورزش کشور در فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی موضوع قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی مصوب ۱۳۷۳/۰۴/۱۹ با اصلاحات بعدی با استفاده از منابع و امکانات موجود قرار می‌گیرد. اساسنامه صندوق توسط وزارت ورزش و جوانان تهیه می‌شود و ظرف مدت ۶ ماه پس از لازم‌الاجرا شدن قانون به تصویب هیئت وزیران می‌رسد».

- شایان ذکر است که وزارت ورزش و جوانان در اجرای ماده (۶) قانون اهداف، وظایف و اختیارات این وزارتخانه، اساسنامه پیشنهادی صندوق حمایت از قهرمانان و پیشکسوتان ورزش کشور را جهت سیر مراحل بررسی و تصویب در اسفندماه ۱۳۹۹ به هیئت دولت ارسال کرده است.

- با توجه به اینکه همه موارد حمایتی از ورزشکاران و پیشکسوتان در این اساسنامه قید شده است بنابراین این ماده حذف می‌شود.

***ماده (۲۳)**- دولت مکلف است با ارائه لایحه به مجلس شورای اسلامی، نرخ مالیات بر درآمد کسب‌وکارهای ورزشی را نسبت به سایر کسب‌وکارها، مشمول تخفیف و یا معافیت قرار دهد.*

- **نظر کارشناسی:**

- منجر به کاهش درآمدهای عمومی می‌شود بدون آنکه منابع مالی مناسب جهت جبران این هزینه‌ها را پیش بینی نموده باشد، لذا مغایر اصل هفتادوپنجم قانون اساسی به‌نظر می‌رسد.

- به‌دلیل کاهش درآمدهای مالیاتی مغایر بند »الف» ماده (۶) قانون برنامه ششم توسعه است.

- تکلیف دولت به ارائه لایحه مغایر اصل هفتادوچهارم قانون اساسی است و مجلس نمی‌تواند دولت را مکلف به ارائه لایحه نماید.

بنابراین این ماده حذف می‌شود.

پیشنهادها

با توجه به موارد فوق، پیشنهاد می‌شود طرح حمایت از ورزش و ورزشکاران در اسرع‌وقت با هدف رفع نقاط ضعف و خلأهای قانونی این حوزه در دستور کار کمیسیون فرهنگی قرار گرفته و پس از تصویب با قید فوریت در دستور کار صحن علنی مجلس قرار گیرد.

طرح اصلاح شده و پیشنهادی:

طرح حمایت از ورزش

مقدمه توجیهی

امروزه ورزش تنها یک فعالیت اجتماعی و فرهنگی نیست و دارای ابعاد سیاسی و اقتصادی نیز هست. ورزش نه تنها افراد زیادی را به‌خود مشغول کرده، بلکه به یک امکان برای بروز توانمندی‌های یک کشور هم تبدیل شده است. اگر امور اداری و اقتصادی ورزش به‌خوبی سازماندهی شده و منابع مالی برای انجام فعالیت‌های ورزشی تأمین شود، مشکل بسیاری از معضلات اجتماعی هم حل خواهد شد. بی‌توجهی به نیازهای مالی ورزش باعث می‌شود تا امکانی برای بالفعل شدن توانمندی‌ها فراهم نشود. ازسوی دیگر، ورزشکار به‌عنوان قاعده هرم ورزش از اهمیت بسزایی برخوردار است و عملاً ورزش بدون ورزشکار تعریفی نامفهوم است. بنابراین این طرح در راستای حمایت از ورزش کشور تهیه شده است.

فصل اول ــ ورزش مدارس

ماده (۱)

سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس کشور مکلف است در احداث، تکمیل، تجهیز و نوسازی و بهسازی فضاهای آموزشی کشور نسبت به رعایت ضوابط و استانداردهای ورزشی مقرر در زیرنظام تأمین فضا، تجهیزات و فناوری و حسب مورد، مقررات شورای‌عالی آموزش و پرورش که ظرف مدت ۶ ماه به تصویب می‌رسند، اقدام نماید به‌گونه‌ای که همه مدارس مستحدثه طبق ضوابط مزبور دارای فضای ورزشی مناسب باشند.

ماده (۲)

شورای‌عالی آموزش و پرورش مکلف است نظامنامه توسعه ورزش مدارس را با رعایت مؤلفه‌های ذیل تصویب و ابلاغ نماید.

الف) در هر سال تحصیلی حداقل یک رشته ورزشی فردی ـ جمعی متناسب با آمایش سرزمینی ـ منطقه‌ای آموزش داده شود.

ب) برنامه آموزش رشته‌های ورزشی باید به‌نحوی اجرا شود که دانش‌آموزان ضمن ممارست، کارهای عملی و تجربی متناسب با سن و جنس و رشته تحصیلی آنها با رعایت اولویت‌های منطقه‌ای و شرایط بومی حداقل یک مهارت مورد نیاز را کسب نمایند.

ج) صدور مجوز اجرای رویدادها و نحوه برگزاری هرگونه مسابقات ورزشی رده‌های سنی زیر ۱۲ سال و نظارت بر امور مربوط با وزارت آموزش و پرورش است.

د) دوره‌های ضمن خدمت، بازآموزی و مربیگری رشته‌های ورزشی مورد نیاز متناسب با آمایش منطقه‌ای برای معلمان ورزش به‌صورت سالیانه برگزار شود.

هـ) عدد ساعات و اوقات ورزش و ترتیب آن به‌نحوی معین شود که به‌غیر از ایام تعطیل همه‌روزه در کلیه مدارس دانش‌آموزان فعالیت ورزشی را تحت مدیریت و نظارت مدارس به‌عمل آورند. انجام فعالیت‌های فوق برنامه ورزشی در مدارس در خارج از ساعات آموزشی و ایام تعطیل مجاز است.

و) حداقل ۴ عضو مجمع عمومی هیئت‌های ورزشی استان‌ها از معلمان ورزش همان استان و شامل هر دو جنس با اولویت رشته تخصصی و رتبه‌بندی معلمان انتخاب شوند.

ماده (۳)

وزارت ورزش و جوانان مکلف است سند ملی مدیریت استعداد در ورزش را ظرف حداکثر ۶ ماه پس از ابلاغ این قانون با رعایت مؤلفه‌های ذیل تهیه و جهت تصویب به شورای‌عالی تربیت‌بدنی و ورزش ارائه کند:

الف) شناسایی و تربیت، هدایت و به‌کارگیری، حفظ و نگهداشت ورزشکار از طریق استقرار مراکز استعدادیابی در همه فدراسیون‌ها و هیئت‌های ورزشی با همکاری آموزش و پرورش؛

ب) پیش‌بینی شناسنامه ورزشی برای مستعد ورزشی با درج مشخصات مربی، باشگاه، مدارس(آکادمی)، ویژگی‌ها، موفقیت‌ها، کسب عناوین، ثبت تخلفات ورزشکار و مانند اینها؛

ج) مدیریت مدارس(آکادمی)، باشگاه‌های حرفه‌ای و پایگاه‌های ورزش قهرمانی توسط قهرمانان مشمول سرباز قهرمان جهت تربیت مربیان ورزشی، شناسایی و هدایت استعدادهای ورزشی و تربیت مستعدین ورزشی؛

د) تعیین حق رشد ورزشکاران برای مربیان پایه، باشگاه‌ها و مراکز استعدادیابی، مدارس(آکادمی)، باشگاه‌های حرفه‌ای و پایگاه‌های ورزش قهرمانی تربیت‌کننده ورزشکار.

فصل دوم ــ ورزش همگانی

ماده (۴)

در اجرای سیاست‌های کلی سلامت ابلاغی مقام معظم رهبری مبنی‌بر موضوع تأکید اولویت پیشگیری بر درمان و تأمین امکانات ورزشی همگانی؛ وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مکلف است ۱۰ درصد

اعتبارات موضوع ماده (۳۷) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) را در قالب برنامه توسعه ورزش همگانی سلامت‌محور جهت احداث امکان ورزشی و اجرای برنامه‌های ورزشی رایگان برای همه و ارائه مشوق‌های حمایتی برای مشارکت خانواده‌ها، سالمندان و بیماران اختصاص دهد. گزارش عملکرد سالیانه این حکم به‌صورت عمومی منتشر می‌شود. در صورت عدم هزینه‌کرد منابع مذکور طبق گزارش منتشر شده یا گزارش تفریغ بودجه دیوان محاسبات یا گزارش شورای‌عالی تربیت بدنی و ورزش یا عدم انتشار گزارش، سازمان برنامه و بودجه مکلف است اعتبارات مزبور را از سرجمع منابع مد نظر کسر و جهت تحقق هدف مذکور در اختیار وزارت آموزش و پرورش قرار دهد.

ماده (۵)

وزارت ورزش و جوانان مکلف است تدابیر لازم برای حفظ و ارتقای ایمنی و احساس امنیت والدین و فرزندان جهت مشارکت در برنامه‌های ورزشی از طریق الزام مدیران و مؤسسان باشگاه‌های ورزشی نسبت به رعایت استانداردهای سخت‌افزاری و نرم‌افزاری، نصب دوربین‌های مداربسته و امکان حضور والدین با رعایت شئونات اسلامی و موازین شرعی در کلیه باشگاه‌ها و اماکن مربوط در زمان فعالیت فرزندان را اتخاذ کند. کلیه باشگاه‌ها، مؤسسات و اماکن ورزشی مکلفند ظرف مدت ۶ ماه پس از ابلاغ این قانون نسبت به رعایت مفاد این حکم اقدام نمایند.

تبصره«۱»: وزارت ورزش و جوانان مکلف است حداکثر ۳ ماه پس از ابلاغ این قانون نسبت به استقرار سامانه‌های نظارتی برخط جهت دسترسی عموم مردم و ارزیابی و نظارت بر فعالیت باشگاه‌های ورزشی اقدام نماید. این ارزشیابی به‌عنوان یکی از مؤلفه‌ها و ملاک‌های تعیین رتبه مربی و باشگاه‌ها قلمداد می‌شود. باشگاه‌ها مکلفند نحوه دسترسی مردم به سامانه مذکور را در همه باشگاه‌ها نصب نمایند؛

تبصره«۲»: هرگونه تبلیغ فعالیت‌ها و برنامه‌های باشگاه‌های ورزشی در فضای رسانه‌ای و محیطی مطابق دستورالعملی است که وزارت ورزش و جوانان منطبق بر موازین قانونی و شرعی ظرف مدت ۶ ماه پس از ابلاغ این قانون تصویب می‌کند. اعمال مغایر با دستورالعمل ابلاغی مستوجب تعلیق یا لغو مجوز فعالیت باشگاه‌ها می‌شود.

ماده (۶)

فروش، توزیع و تجویز هرگونه مکمل ورزشی توسط مؤسس، مدیر و مربی باشگاه ورزشی و ازسوی داروخانه‌ها بدون تأیید وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و بدون نسخه پزشک و یا کارشناس تغذیه ممنوع است. سیاست تأمین، توزیع، پخش و تجویز آن در وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی متمرکز است.

تبصره- وزارت بهداشت مطابق قوانین و مقررات دارویی کشور رأساً می‌تواند نسبت به لغو موقت یا دائم فعالیت باشگاه متخلف اقدام کند. همچنین متخلف از اجرای این حکم مشمول حکم ماده (۲۲) قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۹۲ می‌باشد.

ماده (۷)

وزارت آموزش و پرورش مکلف است با رعایت ساحت‌های تربیتی مندرج در سند تحول بنیادین آموزش و پرورش نسبت به استفاده عموم مردم با اولویت دانش‌آموزان و خانواده‌های ایشان از حیاط مدارس و فضاهای ورزشی در ساعات غیرآموزشی رأساً اقدام کند یا در اختیار کانون‌های فرهنگی مساجد، بسیج محلات، سازمان‌های مردم‌نهاد آموزشی، فرهنگی و ورزشی، هیئت‌های ورزشی، دهیاری‌ها و شهرداری‌ها قرار دهد. آیین‌نامه اجرایی این ماده به تصویب شورای‌عالی آموزش و پرورش خواهد رسید.

فصل سوم ــ ورزش قهرمانی - حرفه‌ای

ماده (۸)

ورزشکاران تیم‌های ملی که در بازی‌های المپیک، بازی‌های پارالمپیک و مسابقات جهانی از آرمان‌های ملی و قانون اساسی دفاع می‌کنند و با تبعیض (آپارتاید) در ورزش مقابله می‌کنند به پیشنهاد وزارت ورزش و جوانان و تأیید ستاد کل نیروهای مسلح مشمول قانون سرباز قهرمان می‌شوند.

ماده (۹)

وزارت ورزش و جوانان مکلف است در واگذاری اماکن مختص ورزش‌های شنا، شیرجه، واترپلو، سوارکاری و تیراندازی، فدراسیون‌ها و هیئت‌های ورزشی ذی‌ربط را در اولویت قرار دهد به‌گونه‌ای که حداقل یک مکان ورزشی در اختیار فدراسیون‌های مذکور قرار گیرد. کلیه هزینه‌های تعمیر، نگهداری و بهره‌برداری اماکن موصوف برعهده فدراسیون یا هیئت ورزشی مربوطه است.

تبصره «۱»- وزارت ورزش و جوانان در جهت توسعه رشته‌های ورزشی واجد ارزش مانند سوارکاری، شنا و تیراندازی مکلف به تخصیص اعتبار جداگانه از محل درآمدهای پیش‌بینی شده در ماده (۱۳) با هدف توسعه عمومی و دسترسی آسان و ارزان این رشته‌ها در بودجه سالیانه خود است. این اعتبار از کمک سالیانه وزارت به فدراسیون‌های مذکور مجزاست.

تبصره «۲»- در اجرای ماده (۹۶) قانون برنامه ششم توسعه، وزارت ورزش و جوانان مکلف است با همکاری وزارت جهاد کشاورزی نسبت به تدوین دستورالعمل نحوه استفاده و بهره‌برداری از اراضی مورد نیاز باشگاه‌های ورزشی سوارکاری با هدف ارائه خدمات عمومی آسان و ارزان، آموزش اسب‌سواری و

تربیت سوارکار، پرورش اسب‌های ورزشی و نگهداری اسب‌های دارای مالک حقیقی و حقوقی را ظرف مدت ۶ ماه پس از ابلاغ این قانون اقدام نماید.

تبصره «۳»- به‌منظور ترویج و رونق فرهنگ آیینی و پهلوانی و ورزش زورخانه‌ای؛ دولت مکلف است همه‌ساله در بودجه سنواتی وزارت ورزش و جوانان، اعتباری معادل ۳ درصد اعتبار کمک به فدراسیون‌ها و هیئت‌های ورزشی از محل درآمدهای پیش‌بینی شده در ماده (۱۳) تخصیص دهد تا براساس طرح‌های فدراسیون ملی ورزش پهلوانی و زورخانه‌ای صرف توسعه زورخانه‌ها، برگزاری رویدادهای ملی و بین‌المللی این ورزش شود.

تبصره «۴»- وزارت ورزش و جوانان مکلف است به‌منظور توسعه همگانی و قهرمانی ورزش تیراندازی با پیش‌بینی ردیف خاص در قانون بودجه سنواتی از محل درآمدهای پیش‌بینی شده در ماده (۱۳) اعتبار لازم را در جهت ایجاد زیرساخت‌ها، تأمین سلاح، مهمات و تجهیزات تیراندازی در استان‌ها و شهرستان‌ها تأمین نماید.

تبصره «۵»- آیین‌نامه چگونگی شناسایی هویت ورزشی اسب‌های ورزشی به پیشنهاد وزارت ورزش و جوانان ظرف مدت ۶ ماه پس از تصویب این قانون به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.

ماده (۱۰)

براساس ماده (۶) قانون اهداف و وظایف وزارت ورزش و جوانان، صندوق حمایت از قهرمانان و پیشکسوتان به‌عنوان متولی بیمه اجتماعی ورزشکاران و قهرمانان، مکلف است از محل درآمدهای پیش‌بینی شده در ماده (۱۳) به پرداخت حق بیمه اجتماعی افراد ذیل تا زمان بازنشستگی اقدام کنند:

۱) کلیه مربیان و مرشدان رشته ورزشی پهلوانی و زورخانه‌ای مشروط به فعالیت و تربیت ورزشکار؛

۲) مشمولان قانون سرباز قهرمان مگر آنکه در استخدام دستگاه خاصی باشند؛

۳) کلیه ورزشکاران و مربیانی که حداقل ۴ سال عضو تیم ملی باشند (به‌صورت متناوب و متوالی)؛

تبصره - بیمه ورزشکاران باشگاه‌های حرفه‌ای از محل قراردادهای منعقده برعهده باشگاه به‌عنوان کارفرما و طبق قانون کار انجام پذیرد.

فصل چهارم ـ اماکن و فضاهای ورزشی

ماده (۱۱)

کلیه دستگاه‌های اجرایی و نهادهای موضوع ماده (۲۹) قانون برنامه ششم توسعه و کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی غیردولتی مکلفند در ایجاد و تکمیل شهرک‌ها و پروژه‌های عمرانی ساختمانی اعم از کاربری اداری، تجاری و مسکونی نسبت به ایجاد و پیوست مکان ورزشی صرفاً جهت استفاده ساکنین خود به

میزان صد در هر هزار مترمربع اقدام کنند. مطابق ماده (۱۰۰) قانون شهرداری، کمیسیون مربوطه مستقر در شهرداری‌ها و یا وزارت مسکن و شهرسازی حسب موضوع در صدور پروانه، اجرا و اتمام پروژه عمرانی مسئول اجرای این حکم است و تخلف از اجرای این حکم به‌منزله نقض قوانین و ضوابط شهرسازی محسوب می‌شود. شهرداری‌ها کلیه درآمد حاصله از جرائم عدم اجرای این حکم را به حسابی با همین عنوان نزد خزانه کل واریز می‌کنند تا صرف ایجاد مکان مناسب ورزشی در آن محدوده شود.

تبصره ـ پروژه‌های عمرانی ساختمانی زیر ۱۰۰۰ متر مربع معاف از مواد این ماده است.

ماده (۱۲)

سازمان برنامه و بودجه کشور و وزارت ورزش و جوانان مکلفند اعتبارات موضوع ماده (۹۴) قانون برنامه ششم توسعه و اعتبارات عمرانی مصوب قوانین بودجه سنواتی را به‌گونه‌ای هزینه کنند که تا پایان برنامه ششم توسعه به‌ازای هر ۵۰۰۰ نفر جمعیت روستایی یک سالن ورزشی سرپوشیده ایجاد و یا تکمیل شود. سازمان برنامه و بودجه کشور و شورای برنامه‌ریزی استان‌ها مسئول پیگیری تحقق این حکم می‌باشند و متخلف مشمول حکم ماده (۵۷۶) قانون مجازات اسلامی است.

تبصره ـ سازمان برنامه و بودجه کشور مکلف است سهم ورزش مدارس از اعتبارات موضوع ماده (۹۴) قانون برنامه ششم توسعه را در اختیار سازمان نوسازی مدارس استان‌ها قرار دهد تا با همکاری خیرین مدرسه‌ساز نسبت به ایجاد و تکمیل اماکن سرپوشیده ورزشی و ایمن‌سازی کف حیاط مدارس اقدام نماید. اعتبارات مذکور با عنوان سهم نوسازی مدارس از محل ۰/۲۷ درصد مالیات بر ارزش‌افزوده به جدول اعتبارات استانی اضافه می‌شود. هرگونه هزینه‌کرد خارج از این موضوع مشمول حکم تصرف غیرقانونی در اموال و وجوه دولتی محسوب می‌شود.